

ผนวก ก

เรื่องย่อและตัวอย่างบทละครวิทยุ

บทละครวิทยุเรื่อง “ด้วยรัก..จากแผ่นดิน” (15 ตอนจบ)

บทประพันธ์และบทวิทยุโดย จรูญพร ปรปักษ์ประลัย

เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในหลวง ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

แก้วความคิด

ละครสร้างสรรคชีวิตชุด “บูชาพ่อด้วยการพอ”

กระแสนิยมเชิงวาทกรรมของความคิดแบบทุนนิยม ได้เข้ามาเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต และวิถีคิดของคนในสังคมไปอย่างมากมาย บนเส้นทางสายธุรกิจ หลายคนคิดถึงแต่ชัยชนะ ไม่ว่าจะได้มาโดยวิธีใดๆ ก็ตาม “ด้วยรักจากแผ่นดิน” คือเรื่องราวของผู้ที่เชื่อในแนวทางแห่งความพอเพียง การทำธุรกิจที่ไม่เพียงแต่มีผู้หนึ่งเท่านั้นที่ชนะ แต่ทุกคนที่เกี่ยวข้องล้วนได้รับผลที่ดี จากการดำเนินงานแบบไม่เอาเปรียบผู้อื่น ไม่เร่งร้อนที่จะเติบโตอย่างรวดเร็ว และคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวม ซึ่งแนวทางนี้เองที่จะทำให้สังคมอยู่ได้อย่างมั่นคงและผาสุกตลอดไป

เรื่องย่อ

ครอบครัว สุจริตเลิศล้ำ ทำธุรกิจโรงงานน้ำตาลมากกว่า 20 ปี จากโรงงานเล็กๆ ภายในบ้านในช่วงเริ่มต้น ค่อยๆ ขยายตัวจนกลายเป็นกิจการขนาดใหญ่ ใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย มีจำนวนคนงานมากมาย แต่ด้วยสภาพเศรษฐกิจที่ผันผวน ประกอบกับการแข่งขันอย่างหนัก ก็ทำให้ธุรกิจที่รุดหน้ามาตลอดเกิดสะดุด หนี้สินจากการลงทุนเพิ่มพูนขึ้น สร้างความกดดันให้กับทุกคนที่เกี่ยวข้อง

แล้วคำวันหนึ่งก็มีเสียงปึงดังขึ้นมา หลังจากนั้นก็มีคนพบร่าง ประวิตร เจ้าของบริษัทน้ำตาลสุจริตเลิศล้ำ นอนหมดสติอยู่ในห้องน้ำ เข้าถูกส่งโรงพยาบาลทันที แต่สภาพของเขาก็ยังเป็นเจ้าชายนิทรา ไม่มีสติรับรู้อะไรทั้งสิ้น คำถามที่ทุกคนอยากรู้ก็คือ เขาถูกทำร้าย หรือเป็นอุบัติเหตุ

ปฐวิ และ วารี ลูกชายคนโตและคนรองของประวิตร ถูกเรียกตัวมาจากกรุงเทพฯ ในฐานะทายาทผู้สืบทอดธุรกิจ การล้มเจ็บที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีใครคาดคิด สร้างความเสียใจให้แก่ลูกทั้งสองคน แต่ปัญหาที่ใหญ่ไม่แพ้กันก็คือ การสานต่อกิจการที่พ่อทำไว้ ซึ่งขณะนี้มีหนี้สินมากถึงห้าร้อยล้านบาท คณะผู้บริหารส่วนใหญ่ รวมทั้ง ธาดา ภรรยาของประวิตร ต่างคิดเห็นตรงกันว่าควรขายกิจการ เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ให้หมด แต่ แท้ หนึ่งในกรรมการบริษัทไม่เห็นด้วย เขาคิดว่ายังมีโอกาสที่กิจการจะฟื้นตัว ถ้าหากใช้วิธีลดขนาดกิจการลง และค่อยๆ ผ่อนจ่ายหนี้จนครบตามจำนวน ข้อเสนอของทั้งสองฝ่ายไม่ได้ข้อยุติ เพราะปฐวิและวารีต่างไม่มีข้อมูลมากพอ ทั้งคู่ขอเวลาตัดสินใจอีกครั้ง การล้มป่วยของประวิตรเป็นที่สนใจของนักข่าว หนังสือพิมพ์หลายฉบับลงพาดหัวใหญ่อย่างต่อเนื่อง

ที่โรงพยาบาลซึ่งประวัติรอนอนไม่ได้สติอยู่ มีคนมาเยี่ยมไข้มากมาย หนึ่งในนั้นคือ **ธนาชาติ** เจ้าของบริษัทน้ำตาลรายใหญ่ผู้เป็นคู่แข่งคนสำคัญ เขาถือโอกาสนี้พูดคุยกับปฐวีและวาริ เพื่อขอซื้อบริษัทน้ำตาลสุจริตเลิศล้ำ โดยอ้างว่าเป็นการช่วยเหลือ ก่อนที่กิจการจะย้ายแปลงไปกว่านี้ ทั้งปฐวีและวาริต่างไม่พอใจคำพูดของธนาชาติ วาริอารมณ์ขึ้นถึงจุดเดือด เขาไล่ธนาชาติออกจากห้องพักคนไข้ วาริเกือบจะมีเรื่องกับลูกน้องของธนาชาติ แต่ทุกคนห้ามไว้ เหตุการณ์จึงได้ยุติ ธนาชาติยอมออกจากโรงพยาบาลไป ทว่าเขาก็ไม่ลืมทิ้งท้าย ให้ปฐวีและวาริกลับไปคิดถึงบทวน แล้วค่อยให้คำตอบแก่เขา

วันรุ่งขึ้น ผู้ใหญ่ในบริษัท ต่างต่อว่าวาริ ที่เสียมารยาทกับแขกผู้ใหญ่ ทำให้วาริรู้สึกหงุดหงิดมาก จึงahunหันขับรถกลับกรุงเทพฯ โดยไม่สนใจปัญหายุ่งเหยิงในบริษัท ตอนนี้ทุกคนรู้แล้วว่าคงพึ่งวาริไม่ได้ การตัดสินใจทั้งหมดจึงตกอยู่กับปฐวี

ช่วงเวลาที่ต้องขบคิดหนัก ปฐวีขอยุ่ตามลำพัง เงานำรูปถ่ายเก่าๆ ของพ่อ ตั้งแต่สมัยที่เริ่มก่อตั้งกิจการออกมาดู ระหว่างที่กำลังดูรูปอยู่นั้น แท้ก็ขอเข้าพบเพื่อพูดเรื่องการขายกิจการ โดยย้ำจุดยืนว่าเขาไม่เห็นด้วยกับเรื่องนี้ ในคณะกรรมการบริหารทั้งหมด แท้เป็นคนเดียวที่อยู่กับประวัติรมาตั้งแต่ต้น เขาเล่าให้ปฐวีฟังถึงการก่อกำเนิดของบริษัท จากสมัยแรกๆ ที่เป็นแค่กิจการในครัวเรือน ใช้แรงงาน โคนและกระบือหมุนเครื่องหีบอ้อยแบบไม้ ก่อนที่จะขยายกิจการและเริ่มผลิตน้ำตาลเชื่อมส่งขายให้โรงงานผลิตน้ำตาล ต่อจากนั้นอีกห้าปีเต็ม จึงมีเครื่องจักรผลิตน้ำตาลทรายของตัวเองเป็นครั้งแรก กว่าจะมาถึงวันนี้ ประวัติรต้องต่อสู้มาอย่างมากมาย เพราะฉะนั้น เขาจึงอยากให้ปฐวีรักษากิจการนี้ไว้ให้ได้

ปฐวีเรียกประชุมคณะกรรมการบริหาร และแจ้งว่าเขาตัดสินใจดำเนินกิจการต่อไป ขอให้ทุกคนช่วยสนับสนุนเขาด้วย แต่คณะกรรมการส่วนใหญ่กลับคัดค้าน บอกว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาด โดยเฉพาะ **หิรัญย์** และ **เกียรติศักดิ์** ซึ่งใช้คำพูดอย่างน่ากลัวว่า ถ้าปฐวีไม่ขายกิจการตั้งแต่ตอนนี้ สุดท้ายจะไม่เหลืออะไรเลย การประชุมครั้งนี้ทำให้ปฐวีต้องคิดหนักอีกครั้ง

ปฐวีคิดว่าถ้าจะรักษากิจการนี้ไว้ เขาต้องศึกษาข้อมูลให้มากที่สุด เขาจึงเริ่มออกสำรวจทุกๆ จุดภายในโรงงาน จนได้พบกับ **ธีระ** เพื่อนเก่าของเขาและลูกชายของแท้ ซึ่งเป็นหัวหน้าฝ่ายวิจัยของบริษัท มีหน้าที่คิดค้นปรับปรุงคุณภาพอ้อย และเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้ได้มากขึ้น ธีระบอกกับปฐวีว่า ธุรกิจน้ำตาลไม่ได้เริ่มต้นในโรงงาน แต่นับหนึ่งตั้งแต่ที่ยังเป็นต้นอ้อย จากไร่อ้อยไปถึงโต๊ะอาหารของแต่ละบ้าน ธุรกิจนี้เกี่ยวพันกับผู้คนมากมาย การตัดสินใจของปฐวีจึงไม่ใช่แค่เรื่องในครอบครัว แต่มีโครงข่ายที่ใหญ่โตกว่านั้นมาก

ธีระพาปฐวีมาที่ไร่อ้อย และแนะนำให้เขาได้รู้จัก **เต็มธรรม** หัวหน้ากลุ่มเกษตรกรไร่อ้อย ซึ่งได้เล่าให้ปฐวีฟังว่า ที่ผ่านมามีประวัติรได้ช่วยเหลือไร่ชาไร่อ้อยบ้าง การทำธุรกิจโดยไม่เคยเอาเปรียบชาวไร่อ้อย แล้วยังให้ความช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ มาโดยตลอด ทำให้ชาวไร่อ้อยทุกครอบครัวมีชีวิตที่ดีขึ้น สร้างให้เกิดสายใยความผูกพัน ระหว่างเจ้าของกิจการโรงงานและเกษตรกรชาวไร่

นอกจากเต็มธรรมแล้ว การเดินทางสู่ไร่อ้อยในครั้งนี้ ยังทำให้ปฐวีได้พบกับ **นิสาชล** ลูกสาวของเต็มธรรม ซึ่งเรียนจบเกษตรศาสตร์และกลับมาเป็นครูสอนเด็กๆ ที่หมู่บ้านแห่งนี้ ปฐวีรู้สึกประทับใจในตัวนิสาชล เขาคิดว่าการกลับมาเป็นครูที่บ้านเกิด นับเป็นการเสียสละอันน่าทึ่งอย่างยิ่ง ประกอบกับเวลานั้น ปฐวีทะเลาะกับ **ปานมณี** นางแบบสาวคนรักของเขาอยู่บ่อยครั้ง ทำให้หญิงสาวที่วางตัวเรียบร้อย ไม่หิวหวาอย่างนิสาชล กลายเป็นที่ต้องดาเขาโดยทันที แต่สำหรับนิสาชลแล้ว กลับรู้สึกตรงข้าม เธอไม่ชอบหน้าปฐวีเอาเสียเลย

ในขณะที่ปฐวีกำลังนึกใจกับเรื่องที่เกิดขึ้น วารีกลับใช้เวลาวันๆ หมกไปกับการเที่ยวเตร่ คี๋มสุรา และเสพยาเสพติด ระหว่างนั้น ธนชาติติดต่อกับเขาหลายครั้ง แต่เขาก็ปฏิเสธ โดยตลอด จนกระทั่งวันหนึ่ง เขาโทรไปขอเงินทางปฐวี และถูกต่อว่าเรื่องการใช้จ่ายเงิน ทำให้เขาโกรธมาก และคิดว่าปฐวีตั้งใจจะสบกิจการไว้คนเดียว วารีเดินทางกลับบ้าน เพื่อพูดคุยกับปฐวีให้เด็ดขาด เมื่อทั้งคู่พบกัน ก็ทะเลาะมีปากเสียงจนเกือบจะชกต่อยกัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้ธาดาศีใจมาก คึนนั้น วารีโทรไปหาธนชาติด้วยตัวเอง บอกอยากคุยเรื่องการขายหุ้นใน ส่วนของเขาหนึ่งสัปดาห์ต่อมา ปฐวีมาที่บริษัทและได้พบว่า บริษัทได้เปลี่ยนมือเป็นของธนชาติไปแล้ว โดยวารี ได้ขายหุ้นของเขาทั้งหมด เมื่อรวมกับหุ้นที่หิรัณย์และเกียรติศักดิ์ขายไป ก็ทำให้ธนชาติมีหุ้นอยู่ในมือเกินกว่าครึ่ง เขาจึงเข้าบริหารกิจการได้โดยทันที

ปฐวีเสียใจมาก เขาคิดกลับกรุงเทพฯ และเลิกสนใจกิจการนี้ตาลอีกต่อไป แต่ก่อนที่เขาจะออกเดินทาง แท้ได้มาพูดให้เขามีกำลังใจอีกครั้ง พร้อมกันนั้นก็ได้บอกว่า นอกจากโรงงานใหญ่ที่เสียไปแล้ว ประวิตรยังมี โรงงานเก่าอีกโรงงานหนึ่ง ซึ่งหยุดดำเนินการไปเป็นสิบปีแล้ว แต่ถ้าปฐวียังคิดที่จะสู้ต่อ เขาสามารถเริ่มต้นจาก โรงงานนี้ได้ คำพูดของแท้ได้จุดประกายความหวังขึ้นในใจปฐวี เขาคิดที่จะทำแบบที่พ่อเคยทำมา นั่นก็คือสร้าง กิจการให้มั่นคงด้วยมือตัวเอง

ทันทีที่ตกลงใจได้ ปฐวีก็ขายหุ้นทั้งหมดให้แก่ธนชาติ ทุกคนคิดว่าปฐวีคงยอมแพ้ แต่จริงๆ แล้วเขา ตั้งใจเอาเงินนี้มาฟื้นฟูโรงงาน ซ่อมแซมเครื่องจักรกล และว่าจ้างคนงานที่พร้อมจะสู้ต่อกับเขา

ในระหว่างที่โรงงานได้รับการซ่อมแซม ปฐวีได้ไปพักอยู่กับชาวไร่อ้อย โดยได้ทดลองทำไร่ด้วยตัวเอง การลงไปทำงานในไร่ทำให้หลายคนดูถูกเขา ไม่ว่าจะป็นอดีตกรรมการบริษัทอย่างหิรัณย์และเกียรติศักดิ์ ซึ่ง ตอนนี้อยู่ทำงานกับธนชาติแล้ว, วารีซึ่งต่อว่าพี่ชายว่าทำให้ครอบครัวตกต่ำจนถึงขีดสุด รวมถึงป่านมณีที่ขอดัด ความสัมพันธ์จากเขา แต่ปฐวีก็ไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไร เพราะเขารู้เป้าหมายของตัวเองดี ว่าเขาทำไปเพื่ออะไร

นอกจากคนเหล่านี้แล้ว เติมธรรมและชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่ ต่างก็นึกคาดเดาไปว่าปฐวีคงไม่ทำจริง อีก สักพักเดียวก็น่าจะยอมแพ้ เพราะงานไร่อ้อยทั้งเหนื่อยและหนัก แต่ในที่สุด ปฐวีก็ได้พิสูจน์ให้เห็นว่าไม่ได้เป็น อย่างที่หลายคนคิด การสู้งานหนักเป็นสิ่งที่ชนะใจทุกๆ คน รวมทั้งนิสาชลที่เริ่มมีใจเอนเอียงมาทางเขาบ้างแล้ว

วันหนึ่ง นิสาชลได้ชักชวนให้ปฐวีไปเป็นครูพิเศษ สอนเรื่องการทำอาชีพเกษตรกร เขาพูดให้เด็กๆ ภูมิใจในอาชีพของพ่อแม่ เพราะถ้าไม่มีอาชีพชาวไร่อ้อย ก็จะไม่มียอดุดิบสำหรับทำน้ำตาล ซึ่งเป็นส่วนประกอบ ของอาหารแทบทุกชนิด การทำงานทุกอาชีพล้วนมีความสำคัญ ถ้าขาดอาชีพใดอาชีพหนึ่ง ทุกๆ คนก็จะอยู่กัน ลำบาก เพราะฉะนั้นอย่าคิดแต่ว่าอาชีพของเราได้เงินมากหรือน้อย แต่ให้คิดว่าอาชีพของเราสร้างประโยชน์ให้แก่ ใครได้บ้าง

หลังจากการสอนชั่วโม่งนั้น นิสาชลกล่าวขบใจปฐวี และขอทำอาหารเลี้ยงเขา อาหารมือนั้นเป็น อาหารง่ายๆ แบบชาวบ้านแท้ๆ แต่ด้วยบรรยากาศอันสวยงาม และจิตใจที่เปี่ยมสุข ก็ทำให้มันกลายเป็นอาหารสุด พิเศษ ที่สร้างความประทับใจให้แก่ปฐวีอย่างมาก

ในส่วนของเกษตรกรชาวไร่อ้อย แม้โรงงานน้ำตาลกลายเป็นของธนชาติไปแล้ว แต่พวกเขาก็ยังต้องตัด อ้อยส่งให้โรงงานนี้อยู่ดี ความเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอีกครั้ง เมื่อธนชาติได้ครคราอ้อยให้ต่ำลง โดยใช้การผูกขาด ธุรกิจน้ำตาล เป็นเงื่อนไขบีบบังชาวไร่อ้อยให้ต้องยอมรับ ตอนแรกเติมธรรมพยายามต่อสู้ โดยร่วมกับกลุ่มเกษตรกร

ประท้วง ไม่ยอมขายให้ชนชาติ แต่ไม่นานหลังจากนั้นก็มีคนใจอ่อนยอมขายในราคาต่ำ เพราะคิดว่าอย่างน้อยก็ได้เงิน ดีกว่าลงทุนลงแรงเสียเปล่า

เมื่อปฐวีได้รู้เรื่องนี้ เขารู้สึกโกรธแทนชาวไร่อ้อย การลงไปทำงานไร่ในช่วงที่ผ่านมา ทำให้เขารู้ซึ่งถึงความยากลำบากของเกษตรกร เขาจึงยอมไม่ได้ที่มีการเอาเปรียบกันเช่นนี้ เขาตัดสินใจไปพูดคุยกับชนชาติ แต่กลับถูกหัวเราะเยาะและขับไล่ออกมา

การซ่อมแซมโรงงานเก่าเสร็จสิ้น ปฐวีเปิดกิจการ โรงงานของเขาทันที แม้เครื่องจักรเก่าจะให้ผลผลิตออกมาได้ไม่มากนัก แต่ก็คุ้มค่ากับการลงทุน ปฐวีจึงมีกำลังใจที่จะสู้ต่อ ยังได้คำปรึกษาจาก แพ้ ธาดา ธีระ และนิสาชล กิจการก็ยังพัฒนาเรื่อยๆ จึงกลายเป็นธุรกิจที่มั่นคง จากตอนที่ชนชาติคิดดูถูก ว่าปฐวีไม่มีทางแข่งกับโรงงานใหญ่ๆ แบบเขาได้ ผ่านไปเพียงหนึ่งปี ชนชาติชักเริ่มไม่แน่ใจ การให้ราคารับซื้ออ้อยที่เป็นธรรม ทำให้ชาวไร่อ้อยยินดีส่งอ้อยให้ปฐวีมากกว่าชนชาติ แม้ถูกขู่ว่าถ้าขายให้ปฐวีแล้ว ชนชาติจะไม่ยอมรับซื้ออ้อยจากรายนั้นๆ อีกต่อไปก็ตาม นอกจากนี้ ในช่วงที่ชนชาติพยายามปั่นราคาสินค้า จนทำให้น้ำตาลขาดตลาด ยังเป็นโอกาสให้ปฐวีขยายตลาดไปได้ด้วย

ใช้เวลาเพียงสองปี ปฐวีก็มีเงินพอซื้อเครื่องจักรใหม่ ในช่วงนี้เองที่เขาได้พบกับวารีกครั้ง กว่าสองปีที่ไม่ได้พบกัน วารีเปลี่ยนไปมาก เขาใช้เงินที่ได้จากการขายหุ้นอย่างเพิลิเพลิน ทั้งกับการที่เขยเตร่ ยาเสพติด และการพนัน ในที่สุดเงินก็หมดเกลี้ยง ไม่เพียงเท่านั้น เขายังมีหนี้สินติดตัวอีกมากมาย การที่วารีกลับมาในครั้งนี้ ไม่ใช่เพื่อแสดงความยินดีกับพี่ชาย แต่เพราะคิดว่าเขามีส่วนในโรงงานเก่าของพ่อ เขาจึงควรได้รับส่วนแบ่งรายได้ ปฐวีตัดสินใจมอบเงินก้อนใหญ่แก่น้องชาย โดยมีข้อแม้ว่าวารีต้องยอมเซ็นชื่อ ยกกรรมสิทธิ์ส่วนของเขาให้แก่ปฐวี วารีอยากได้เงินจึงยอมเซ็นเอกสารโดยไม่รีรอ จากนั้นเขาก็กลับกรุงเทพฯ ไปทันที

เงินที่เสียให้กับวารีทำให้แผนขยายงานบางส่วนชะงัก ที่ปรึกษาคนหนึ่งเสนอให้กู้เงินมาลงทุน แต่ปฐวีไม่เห็นด้วย เขาไม่ยอมมีหนี้สินมาเป็นภาระ แต่อยากให้ธุรกิจโตแบบค่อยเป็นค่อยไปมากกว่า

แล้วปฐวีก็ทำได้อย่างที่พูดจริงๆ หนึ่งปีต่อมา เขาก็รวบรวมเงินพอที่จะดำเนินงานต่อไปได้ตามแผน ตรงกันข้ามกับวารี เวลาเพียงหนึ่งปี เขาก็กลายเป็นคนสิ้นเนื้อประดาตัวอีกครั้ง เขากลับมาขอเงินปฐวีอีกครั้ง แต่ครั้งนี้ปฐวีไม่ใจอ่อนอีกต่อไป วารีต่อว่าปฐวีอย่างรุนแรง หว่านล่อลวงให้เขาเซ็นมอบกรรมสิทธิ์ และขู่ว่าจะฟ้องร้องปฐวีให้ถึงที่สุด ทว่าปฐวีก็ไม่โกรธเคือง ไม่เพียงเท่านั้น ยังให้โอกาสวารีกลับตัว โดยหาตำแหน่งในโรงงานให้ วารีเห็นว่าตัวเองไม่มีหนทางอื่น จึงยอมรับข้อเสนอของปฐวี

วันรุ่งขึ้น วารีแต่งตัวชุดโก้มาที่โรงงาน แต่พบว่างานที่ปฐวีจัดให้คือคนงานคุมเครื่องจักร วารีโกรธหัวฟัดหัวเหวี่ยง คิดว่าปฐวีกลั่นแกล้ง เขาเข้าชกปฐวี ประกาศตัดพืดัดน้อง แล้วผลุนผลันออกไป ปฐวีเสียใจที่วารีไม่เข้าใจเจตนาดีของเขา การทำงานใดๆ ก็ตาม ควรเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ ค่อยๆ เรียนรู้จนเกิดความเข้าใจอย่างถ่องแท้ หลังจากวารีออกไปแล้ว แพ้ได้เข้ามาพูดคุยกับปฐวี ปลอบใจว่าเขาทำดีที่สุดแล้ว

วารีกลับมากรุงเทพฯ หลบหน้าเจ้าหน้าที่อยู่ในห้อง แต่วันหนึ่งก็ถูกตามตัวเจอ เขาถูกข้อมอย่างหนัก ก่อนที่จะถูกพาไปพบเจ้าหน้าที่ วารีคิดว่าเขาคงต้องโดนเก็บแน่ๆ แต่กลับไม่เป็นเช่นนั้น เจ้าหน้าที่เสนองานหนึ่งให้เขาทำ เพื่อแลกเปลี่ยนกับหนี้สินทั้งหมด งานนั้นก็คือการฆ่าปฐวี ความโกรธแค้นที่มีอยู่เป็นทุนเดิม ทำให้วารีตัดสินใจรับงานนี้

เจ้าหน้าที่วาริไปส่งที่หน้าโรงงาน วาริขอเข้าพบปฐวี ดีหน้าชื่อขอโทษ และขอกลับเข้ามาทำงานอีกครั้ง ทว่าเมื่อปฐวีผลอหันหลังให้ วาริก็หิบบป็นออกมาขิงใส่ปฐวี โชคดีที่ปฐวีรู้ตัวและกระโดดหลบเสียก่อน แม้กระสุนไม่โดนจุดสำคัญ แต่ก็ทำให้ปฐวีบาดเจ็บ ไม่มีกำลังจะตอบโต้วาริ ก่อนที่วาริจะมีโอกาสได้ยิงอีกครั้ง ชีระก็เข้ามาช่วยและแย่งปืนไปได้ วาริถูกจับนำตัวส่งตำรวจทันที ส่วนปฐวีก็ถูกส่งเข้าโรงพยาบาล และช่วยเหลือได้ทันท่วงที

ในช่วงเวลาใกล้เคียงกันนี้เอง ที่อาการของประวิตรก็ดีขึ้น เขาฟื้นขึ้นมาจากการหมดสติ แม้ยังพูดคุยไม่ได้ แต่ก็รับรู้ทุกสิ่งทุกอย่างได้ สร้างความปิติยินดีให้กับทุกคนที่เกี่ยวข้อง ต่อจากนี้เป็นขั้นตอนของการทำกายภาพบำบัด เพื่อให้เขากลับมาใช้ชีวิตตามปกติ แต่อาการที่ฟื้นขึ้นมาของประวิตร กลับไม่เป็นที่พอใจของใครบางคน แผนการกำจัดเขาจึงเริ่มขึ้นอีกครั้ง

ทางด้านของวาริ เขาได้สารภาพกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ ว่ารับงานนี้มาจากเจ้าหน้าที่ นั่นก็คือหิรัณย์ คำพูดของวาริส่งผลไปถึงการล้มเจ็บของประวิตร ที่แท้แล้วประวิตรไม่ได้ประสบอุบัติเหตุ แต่เป็นเพราะเขาถูกทำร้าย โดยตัวการก็ไม่ใช่อะไรอื่นหิรัณย์นั่นเอง

ขณะเดียวกัน หิรัณย์ก็มาที่โรงพยาบาลหวังจะสังหารประวิตร โชคดีที่ตำรวจตามมาจับเขาไว้ได้ก่อน หิรัณย์ให้การว่าเขาต้องการประวิตร ก็เพื่อเปิดทางให้ชนชาติซื้อกิจการได้ สุดท้ายคดีจึงขยายไปถึงผู้บงการที่แท้จริง ได้แก่ชนชาติ ซึ่งอยู่เบื้องหลังเรื่องทั้งหมด

เมื่อเรื่องร้ายๆ ทั้งหลายผ่านไป ไม่มีอะไรน่าเป็นห่วงอีกแล้ว ธาดาจึงได้พูดคุยกับปฐวี ว่าอยากให้เขาแต่งงานเป็นฝั่งเป็นฝาเสียที ปฐวีเห็นด้วยกับแม่ แต่ก็ตอบแบบอายๆ ว่าไม่แน่ใจจะมีใครยอมเป็นเจ้าสาวหรือเปล่า วันต่อมา ปฐวีขออนิสาชลแต่งงาน และนิสาชลก็ไม่ปฏิเสธ

บรรยากาศการแต่งงานชื่นมื่นเป็นอย่างยิ่ง นอกจากของขวัญต่างๆ แล้ว สิ่งหนึ่งที่ทำให้ปฐวีมีความสุขมาก คือการ์ดอวยพรซึ่งวาริส่งมาจากเรือนจำ บอกว่าตอนนี้เขาเข้าใจอะไรๆ ดีขึ้นกว่าเดิมมาก โดยเฉพาะความปรารถนาที่ปฐวีมีต่อเขา เขาขอโทษสำหรับเรื่องที่ผ่านมา และสัญญาว่าจะกลับตัวเป็นคนดี ในงานแต่งงานครั้งนี้ เขาไม่มีโอกาสได้มาด้วยตัวเอง แต่ก็ขอส่งคำอวยพรมากับการ์ดใบนี้ ให้ปฐวีและนิสาชลมีความสุขที่สุดในชีวิต และขอให้มีความสุขเช่นนี้ตลอดไป หลังจากอ่านการ์ดของวาริ ปฐวีก็ถึงกับร้องไห้ด้วยความตื้นตัน

ในช่วงเวลาไม่กี่ปีที่ผ่านมา ปฐวีได้เรียนรู้อะไรมาเหลือเกิน มันเป็นสมบัติอันล้ำค่า จนทรัพย์สินสมบัติใดๆ ก็ไม่อาจเทียบได้ นับแต่นี้ไป ไม่ว่าชีวิตจะเดินหน้าไปอย่างไร เขาก็จะยึดสิ่งที่ได้เรียนรู้ไว้เป็นหลักเสมอ นั่นก็คือ การใช้ชีวิตอย่างพอเพียงในทุกๆ ด้าน ทั้งในเรื่องของชีวิตความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์กับผู้คนต่างๆ และการดำเนินธุรกิจทุกประเภท เพราะหนทางนี้เท่านั้น ที่จะนำไปสู่ความสุขที่แท้จริงได้

ตัวละคร
ด้วยรัก..จากแผ่นดิน

1. ปฐวี (วี) ลูกชายคนโตของประวิตร เจ้าของบริษัทน้ำตาลทรายใหญ่ แต่ที่ผ่านมา เขาไม่สนใจกิจการของครอบครัวเลยความใฝ่ฝันของเขาคือการเป็นช่างภาพตากล้องอาชีพ และกำลังเริ่มต้นอาชีพนี้ด้วยการเป็นตากล้องแฟชั่น ปฐวีเป็นคนหนุ่มที่สุขุม มีความมุ่งมั่น และมีจิตใจที่ดีงาม แสดงโดย **คุณดอม เทรตระกูล**
2. วารี (วา) น้องชายของปฐวี เรียนมหาวิทยาลัยจนถึงปีสุดท้าย แต่เพราะไม่สนใจการเรียน จึงหยุดเรียนไปเสียเฉยๆ จากนั้นก็ลึกลงอยู่กับเพื่อนๆ โดยคิดไว้ว่าจะเป็นนักร้อง มีผลงานเป็นของตัวเอง วารีเป็นคนดีอีร้น เอาแต่ใจตัวเอง และมักทำสิ่งต่างๆ โดยไม่ยั้งคิดก่อนเสมอ แสดงโดย **คุณศรัณย์ สุขชัย**
3. นิสาล (นิค) ลูกสาวชาวไร่อ้อย เรียนจบทางด้านเกษตรศาสตร์ ก่อนที่จะกลับมาเป็นครูที่โรงเรียนบ้านเกิด นิสาลเป็นหญิงสาวที่มั่นใจในตัวเอง ตรงไปตรงมา ภายนอกอาจดูแข็งกระด้างไปบ้าง แต่จริงๆแล้ว จิตใจอ่อนโยนและมีคุณธรรม แสดงโดย **คุณบุษกร พรวรรณศิริเวช**
4. แท้ เพื่อนรักและลูกน้องของประวิตร ในอดีตเขาเคยเป็นคนงานในโรงงานที่ประวิตรตั้งขึ้น แต่ทั้งคู่ก็ทำงานอย่างไม่ถือว่าใครเป็นเจ้าของลูกจ้าง มิตรภาพของพวกเขาจึงเหนียวแน่นเป็นอย่างยิ่ง ถึงแม้แท้จะไม่ได้มีการศึกษาสูง แต่ประสบการณ์กว่า 20 ปี ก็ทำให้เขารู้สึกจริงจังเกี่ยวกับธุรกิจนี้ จนเป็นกำลังสำคัญในการกอบกู้กิจการที่ตกต่ำลง แสดงโดย **คุณสุรศักดิ์ สิ้นธญา**
5. ชีระ (ชี) เพื่อนสนิทของปฐวี และลูกชายคนเดียวของแท้ ชีระกับปฐวีเป็นเพื่อนกันตั้งแต่เล็กๆ สนุกสนมกันจนต่างแยกย้ายกันไปเรียนในกรุงเทพฯ ชีระเรียนจบทางด้านวิทยาศาสตร์อาหาร และกลับมาทำงานกับประวิตร ในตำแหน่งนักวิจัยพัฒนาอ้อยและน้ำตาล แสดงโดย **คุณแดน ดอนทราย**
6. ธาดา แม่ของปฐวี หญิงวัยใกล้เกษียณ ผู้เป็นแรงสนับสนุนสามีและลูกๆ มาโดยตลอด ธาดาเป็นผู้หญิงที่ยึดมั่นในธรรมะ ชอบอยู่กับความสงบ ไม่คิดอยากได้อะไรดีในธุรกิจ แคขอให้ทุกคนในครอบครัวมีความสุขเท่านั้นก็เพียงพอแล้ว แสดงโดย **คุณพนาลัย เขียมจิตต์**
7. เดิมธรรม ผู้นำกลุ่มเกษตรกร ไร่อ้อย และพ่อของนิสาล เป็นคนที่เด็ดขาด และมีจิตสำนึกต่อส่วนรวม เดิมธรรมรู้จักประวิตรมาเกือบยี่สิบปี แม้จะต่างกันด้วยงานและฐานะ แต่ประวิตรก็ให้เกียรติ เดิมธรรมมาโดยตลอด การทำธุรกิจอย่างไม่เอาัดเอาเปรียบ ทำให้เดิมธรรมทั้งรักและผูกพันกับประวิตร ซึ่งความรู้สึกดีๆ เช่นนี้ ได้ส่งต่อมาถึงปฐวีด้วย แสดงโดย **คุณสมยศ เปรมอนันต์**

8. ประวิตร พ่อของปฐวี นักธุรกิจน้ำตาลซึ่งประสบความสำเร็จ โดยได้ไต่เต้าขึ้นมาจากกิจการเล็กๆ ในครัวเรือนประวิตรเป็นคนสู้ชีวิตและมีความมุ่งมั่น สร้างธุรกิจโดยไม่เอาเปรียบผู้อื่น จึงเป็นที่รักของทุกคนที่เกี่ยวข้อง แต่ในขณะที่เดียวกันก็เด็ดขาด ไม่ปล่อยปละให้แก่ผู้ทำความผิด แสดงโดย **คุณแดน ดอนทราย**
9. ธนชาติ เจ้าของบริษัทน้ำตาล ซึ่งเป็นคู่แข่งกับประวิตรมายาวนาน ที่ผ่านมา ธนชาติพยายามที่จะทำลายประวิตรมาโดยตลอด แต่เขาก็ยังไม่สำเร็จเสียที ธนชาติเป็นคนที่เต็มไปด้วยเล่ห์เหลี่ยมกลโกงและไม่สนใจความเดือดร้อนของผู้อื่น ทำให้เขาทำเรื่องร้ายๆ ได้ทุกอย่าง แสดงโดย **คุณสมยศ เปรมอนันต์**
10. หิรัญย์ หนึ่งในกรรมการบริษัท เคยเป็นเพื่อนของประวิตร แต่ในตอนหลัง กลับเกิดความอิจฉาเพื่อน และคิดถึงแต่ผลประโยชน์ของตัวเอง จึงเปลี่ยนมาเป็นศัตรูกันแบบลับๆ โดยได้รวมหัวกับธนชาติ คิดแผนชั่วร้ายที่จะกำจัดประวิตร เมื่ออยู่ต่อหน้า หิรัญย์ดูเป็นคนดีมีเหตุผล แต่เมื่ออยู่ลับหลังเขาจะแสดงความชั่วร้ายออกมาทันที แสดงโดย **คุณสุรศักดิ์ สินธุฉาย**
11. ศักดิ์วุธ หนึ่งในกรรมการบริษัท เป็นคนที่ไม่ค่อยมีหัวใจของตัวเอง แต่เพราะผลประโยชน์ที่หิรัญย์จะมอบให้ทำให้เขายอมเป็นพวกโดยง่าย แสดงโดย **คุณศรินทร์ สุขชัย**
12. ปานมณี(พลอย) หญิงสาวคนรักของปฐวี ลูกสาวนักธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ เรียนจบทางด้านการประชาสัมพันธ์และสนใจการเป็นนางแบบ ปานมณีเป็นคนที่มักมองทุกอย่างจากภายนอก ใส่ใจแต่ความหรูหราสุขสบาย ไม่มีความอดทนในการทำงาน และขาดความใส่ใจในหลายๆเรื่อง แสดงโดย **คุณกิ่งแก้ว นพแก้ว**
13. นภา (หวาน) น้องสาวคนสุดท้องของปฐวี เด็กหญิงวัย 10 ขวบ ซึ่งกำลังอยู่ในวัยสดใสน่ารัก ช่างสงสัย อ่อนไหวกับเรื่องต่างๆ ได้ง่าย แสดงโดย **ค.ญ. ไพลิน จเรฤทธิ์**
14. ไบพัด เด็กชายจอมซน ลูกชาวไร่อ้อยที่รักนิสาชลเหมือนพี่สาวแท้ๆ ตอนหลังได้เป็นเพื่อนกับนภา และสนิทกันมากทั้งๆ ที่มีชีวิตความเป็นอยู่ต่างกันลิบลับ แสดงโดย **ค.ช.ดิษย์กรณ์ ดิษย์นันทน์(มิสเตอร์ดี)**
15. รสรินทร์ (ริน) แฟนสาวของวาริ พบกันในตลาดที่ท้องที่เขายามราตรี และคบหากันแบบไม่ได้คิดอะไรกันมากมายแค่สนุกๆ กันไปวันๆ เบื่อเมื่อไรก็เลิก ซึ่งเป็นลักษณะของคนหนุ่มสาวส่วนใหญ่ในทุกวันนี้ แสดงโดย **คุณรัตนา บุรณะพิมพ์**
16. ก้องเกียรติ (ก้อง) นักข่าวท้องถิ่นของหนังสือพิมพ์ประจำจังหวัด เป็นคนเดียวที่ตามติดคดีต่างๆ ที่เกิดขึ้นในธุรกิจน้ำตาลอย่างต่อเนื่อง แม้เขาจะเป็นนักข่าวที่กระหายข่าวมากๆ แต่ก็มิถวิลบรรณพอที่จะไม่ลงข่าวเท็จ หรือข่าวที่จะสร้างความเสียหายให้ผู้อื่น นอกจากนี้บ่อยครั้งเขายังใช้หนังสือพิมพ์เป็นปากเสียงแทนชาวบ้านด้วย แสดงโดย **ปติดา บัณฑุรนิพิท**

บทละครวิทยุ “ด้วยรัก..จากแผ่นดิน” (14 ตอนจบ)

บทประพันธ์และบทวิทยุ โดย กม ขาวทอง

เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในหลวง ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

.....
ตอนที่ 1

(เพลงประจำเรื่อง)

ไต่เต้า

บนเส้นทางสายธุรกิจ การต่อสู้ช่วงชิงความเป็นหนึ่ง อาจไม่ได้นำไปสู่จุดหมายที่หลายคนคิดฝัน ตรงกันข้าม กลับนำมาซึ่งความสูญเสียของทุกฝ่าย หากเราแต่ละคนยังไม่รู้จักคำว่า...พอ ละครวิทยุ ด้วยรักจากแผ่นดิน ที่ท่านจะได้ฟังต่อไปนี้ อาจให้แง่คิดกับหลายๆ คน ว่าเราจะอยู่กันอย่างไรร ดำเนินชีวิตอย่างไร และทำงานต่างๆ อย่างไร ทุกคนจึงจะอยู่ดีมีสุขกันอย่างยั่งยืน โดยยึดหลักแห่งความเพียงพอเป็นแนวทาง

เหตุการณ์เริ่มต้นขึ้นกลางดึกคืนหนึ่ง บนตึกสำนักงานใหญ่ของบริษัทน้ำตาล บริสุทธิเลิศล้ำ...

(เสียงปืนยิงปัง)

ประวัติร ไฉย นี่คุณทำอะไรของคุณนะ แบบเนี่ยมันไม่เกินไปหน่อยหรือ วางปืนเถอะ

เราพูดกันดีๆ ก็ได้นี่ ต้องการอะไรก็บอกมา ผมจะจัดการให้ทุกอย่าง
(เสียงก้าวถอยหนี มือปิดของร่วงตก)

ประวัติร มีคนต้องการโรงงานน้ำตาลนี้ใช่ไหม ใครหรือ ใครกันที่สั่งให้คุณทำแบบนี้หรือว่า...ตัวคุณเอง

(เสียงปืนดังขึ้นอีกสามนัด ปัง ปัง ปัง)

ประวัติร ไฉย!

(ต่อเนื่องจากเสียงปืนเป็นเสียงกลองลั่นซัดเตอร์)

ปฐวี โอเค ชุดนี้ผ่านแล้ว เข้าพลอย ไปเปลี่ยนชุดได้เลย

ปานมณี โห พอแค่นี้ก่อนเถอะวี พลอยร้อนจะแะอยู่แล้ว ดูสิแดดเปรี้ยงเลย

- ปฐวี ไร่ ก็งานแค่นี้ พलयเองก็เสนอตัวเป็นนางแบบเองไม่ใช่เหรอ โดนแคคนิดหน่อยทำเป็นบ่น รู้มัยนี้ะ อยากเป็นนางแบบซูเปอร์โมเดล ห้ามบ่นเด็ดขาด
- ปานมณี ก็ได้...ไม่บ่นก็ได้ แต่ขอพักหน่อยได้มัยละ
- ปฐวี ได้สิ พักให้แดดคลายร้อนก่อน แล้วเดี๋ยวบายๆ ค่อยถ่ายกันต่อ
- ปานมณี ไชโย ขอขอบคุณนะคะ วินี่น่ารักที่สุดเลย
- ปฐวี ไม่ต้องมาพูดเอาใจหอก่น่า (บอกที่มงาน) เอ้าพวกเรา พักกันก่อน
(เสียงคนเดินเข้ามา)
- หญิง 1 พี่วี เมื่อก็มีโทรศัพท์มานะ หนูเห็นยุ่งกันอยู่ ก็เลยไม่ได้เอามาให้
- ปฐวี รู้มัยว่าใครโทรมา
- หญิง 1 ไม่รู้สิพี่ เบอร์แปลกๆ ท่าทางจะเบอร์ต่างจังหวัด
- ปฐวี (ยกโทรศัพท์ขึ้นดูเลข) ฮือ ใช่ว่าจริงๆด้วย เบอร์ที่บ้านพี่นะ ขอบใจนะ ส้ม
- ปานมณี (เดินเข้ามา) ใครโทรมาเหรอ วิ ไหนพलयขอดูเบอร์หน่อยสิ ใช่ว่าพวกสาวๆ ที่ชอบมาให้ทำวีหรือเปล่าเนี่ย
- ปฐวี เปล่า ที่บ้านวินะ ไม่รู้มีเรื่องอะไร ปกติไม่เห็นเคยโทรฯ มาเลย
- ปานมณี รีบโทรฯ กลับไปสิ เพื่อว่ามีเรื่องด่วน
- ปฐวี ฮือ โทรฯ กลับเดี๋ยวนี้แหละ
(เสียงกดหมายเลขโทรศัพท์ และรอรับสาย)
- ปฐวี แม่เหรอครับ นีวีพูดนะ แม่โทรฯ มาหาวิ มีอะไรหรือเปล่าครับ
- ธาดา (ไม่พูด ได้แต่สะอื้นให้)
- ปฐวี แม่! แม่ร้องไห้เหรอ แม่ร้องไห้ทำไม มีใครเป็นอะไรเหรอครับ
- ธาดา (พูดเครือสะอื้น) วิ รีบกลับบ้านเรนนะ มาตอนนี้เลยนะ
- ปฐวี มีเรื่องอะไรเหรอแม่ บอกวิมาเถอะ
- ธาดา ออย่าเพิ่งถามตอนนี้เลย วิกลับมาถึงก็รู้เองแหละ
- ปฐวี ครับ ผมจะขับรถไปเดี๋ยวนี้เลยครับ
(เสียงกดวางโทรศัพท์)

ปานมณี อ้าว วิจะไปแล้วเหรอก แล้วแพ้นที่ถ่ายค้างอยู่ละ แบบนี้พลอยก็อดขึ้น

ปกนะสิ

ปฐวี ไม่เป็นไรเหรอก ที่ถ่ายมากก็น่าจะพอแล้วละ เตียววิจะโทรฯ ไปบอกให้

พี่ผู้ช่วย

ดูให้ รับรองพลอยได้ขึ้นปกแน่

ปานมณี

ถ้างั้นก็ไม่มีปัญหา

ปฐวี

วิไปก่อนนะ แล้วคืนนี้จะโทรฯ ไปหา

ปานมณี

เตียวสิวี รอก่อน พลอยไปด้วย

(เสียงเดินออกไป เสียงสตาร์ทรถ และเสียงรถเคลื่อนออกไป)

(ดนตรีประกอบ)

จันทร์

คุณดาคะ คุณวีมาถึงแล้วค่ะ

ปฐวี

แม่ครับ มีเรื่องอะไรเหรอก ทำไมไม่มีคนมาเติมไปหมดเลยละ

ปานมณี

นั่นนะสิคะ คุณแม่ มีตำรวจมาด้วย แบบนี้ต้องมีเรื่องไม่ดีแน่ๆเลย...ไซ้

ไหมคะ

ธาดา

วี ทำใจดีๆไว้นะ เมื่อคืนนี้...พ่อของวิเค้า...เค้าถูกยิง

ปฐวี

(ตกใจ) พ่อถูกยิง! ใครเป็นคนยิงพ่อ แล้วตอนนี้...พ่อเป็นยังไงบ้างครับ

ธาดา

แม่อีกยังไม่รู้เหมือนกัน เรามารู้เรื่องเขาก็ตอนเช้า มีคนเข้าไปที่ห้องทำงานของพ่อ เห็นร่องรอยการต่อสู้ เห็นรอยกระสุนปืน รอยเลือดหยดที่พื้น แต่พ่อไม่อยู่ที่นั่นแล้ว...ไม่อยู่แล้ว (ร้องไห้โฮออกมา)

ปฐวี

พ่อไม่อยู่แล้ว เป็นไปได้ยังไงเนี่ย พ่อไม่อยู่ที่ห้องทำงาน ไม่ได้กลับมา

บ้าน

แล้วพ่อไปไหนละ

ธาดา

แม่อีกอยากรู้เหมือนกัน ว่าตอนนี้พ่อเค้าไปอยู่ที่ไหน ตำรวจบอกว่า...พวกนั้นอาจลាក់ศพไปทำลาย หรือไม่อย่างนั้น ก็อาจจับพ่อไปขังไว้ที่ใดที่หนึ่ง สาเหตุก็คงเป็นเพราะเรื่องธุรกิจน้ำตาลของเรานั้นแหละ

ปฐวี

ไอ้พวกชั่ว ทำไมต้องทำกันขนาดนี้ด้วยเนี่ย

(ดนตรีเศร้า)

(เสียงเด็กวิ่งเข้ามา)

ด.ญ. หวาน คุณแม่ คุณแม่ขา พี่วามาแล้วคะ อ้าว เป็นอะไรกันหรือคะ คุณแม่
ร้องไห้

ทำไมอะ

ธาดา เปลาห์รอก หวาน พอดีแม่เจ็บตานะ เป็นมา...เอ้อ...ตั้งแต่เช้าแล้ว

ด.ญ. หวาน ถ้าอย่างนั้นก็แล้วไป แต่ถ้าใครรังแกแม่ ต้องบอกหวานนะคะ หวานจะ
จัดการ

ให้เอง

ธาดา (เศร้าสะเทือนใจ) จะลูก

ด.ญ. หวาน มานี้เลย พี่วามาซำรุ่มัยเนี่ย คนอื่นเขามารอกันตั้งนานแล้ว

วาริ ไม่ต้องวุ่นวายเลย หวาน พี่เดินเองไป ไชย อย่าดึงดี เดี่ยวพี่ก็ล้มหน้าทิ่ม
หมดหล่อกันพอดี พอ พอ พอเลย ยัยหวาน

ด.ญ. หวาน ไ้ ก็พี่วอยากซักซ้าทำไมละ แล้วอีกอย่างนะ นึกว่าตัวเองหล่อนักหรือ
ไง

แหม ทำเป็นกลัวหมดหล่อ

วาริ (พูดกับแม่) สวัสดิ์ครับ แม่ (พูดกับวี) สวัสดิ์ พี่วี

ปฐวี เออ สวัสดิ์ นี้วาริรู้เรื่องหรือยัง

วาริ เรื่องอะไรละ เพิ่งมาถึงจะไปรู้ได้ยังไง

ปฐวี ก็เรื่องพอนะสิ

วาริ พ่อ! พ่อเป็นอะไรหรือ

ธาดา (พูดกับลูกสาว) หวาน...ไปวิ่งเล่นทางอื่นก่อนไป

ด.ญ. หวาน แหม แบบนี้ทุกทีเลย มีเรื่องอะไรกันก็ไม่รู้ ให้เด็กฟังหน่อยก็ไม่ได้ ไปก็ได้

(เสียงหวานวิ่งออกไป)

ปฐวี วา พ่อถูกยิง แล้วก็หายตัวไปตั้งแต่เมื่อคืน

- วาริ (ตกใจ) หา! อะไรวะ...(โวยวาย) แล้วปานนี่มันแต่ทำอะไรกันอยู่ ทำไมไม่รีบไปช่วยกันตามหาละ ໄ໊เว้ย!
- ปานมณี ถ้าทำได้ง่าย ๆ อย่างนั้นก็ดีสิ คุณวา ตอนนี่ไม่มีใครรู้สึกคน ว่าพ่อคุณอยู่ที่ไหน
- วาริ อ้อ นี่คงแฟนใหม่พีวีนะสิ เห็นในข่าวอยู่เหมือนกัน พลอย ปานมณี นางแบบสุดฮอตคนล่าสุดของเมืองไทย งามจริงๆ เอะ มาสะเออะอะไรกับเรื่องคนอื่นเขาด้วยเนี่ย
- ปฐวี เฮ้ย วา ทำไมพูดอย่างงี้ละ
- วาริ ก็นี่มันเป็นเรื่องในบ้านเรา คนอื่นไม่ต้องมาออกความเห็น
- ธาดา พอเถอะ วา เลิกโวยวายซะที แค่นี้แม่ก็ลุ่มใจจะแย่แล้ว อย่าทำให้เรื่องมันวุ่นวายไปกว่านี้เลย
- (ทุกคนเงยไปชั่วคราว ก่อนที่ธาดาจะพูดต่อ)
- ธาดา วานี้ใจร้อนไม่เคยเปลี่ยนเลยนะ ที่แม่เรียกก็กับวามาเนี่ย ไม่ใช่จะให้มาทะเลาะกัน เป็นพี่เป็นน้องก็ต้องรักกัน ไม่ใช่ตั้งหน้าแต่จะหาเรื่องกันแบบนี้ เฮ้ย มีอีกเรื่องหนึ่งที่แม่อยากจะพูด
- ปฐวี แม่มีอะไรก็ว่ามาเถอะครับ
- ธาดา เรื่องกิจการน้ำตาลนะ ในระหว่างที่พ่อเค้าไม่อยู่ แม่อยากให้อีกับวาช่วยกันดูแลแทน รับปากแม่ได้มั๊ยลูก
- (ทุกคนเงยไปไม่มีคำตอบ)
- ธาดา แม่รู้...อีกับวามีเป้าหมายของตัวเอง แต่ตอนเนี่ย...กลับมาช่วยกันก่อนเถอะนะ ไม่อย่างนั้น...กิจการที่พ่อเค้าสร้างมากับมือ ต่อสู้มากกว่าสิบปี ก็คงต้องถึงวันสิ้นสุด หรือไม่...ก็เปลี่ยนมือไปเป็นของคนอื่น
- ปฐวี ครับ แม่ไม่ต้องห่วงหรอก พวกเราจะช่วยกันดูแลเอง ใช่ไหมวา
- วาริ (ตอบแบบขอไปที) อ้อ ได้อยู่แล้วละ
- (ดนตรี)
- (เสียงชายหญิงเดินคู่กันมา)

ปานมณี พलयไม่ยอมจริงๆนะ วิ ทำไม่ปล่อยให้น้องชายวิว่าพलयแบบนี้ล่ะ
ปฐวี ความมั่นใจก็เป็นแบบนี้มาแต่ไหนแต่ไรแล้วละ ใจร้อน โผงผาง พุดไม่สนใจ
 ความ

รู้สึกของใคร

ปานมณี แล้วแบบนี้...จะดูแลกิจการด้วยกันได้หรือ เดียวก็ทะเลาะกันเปล่าๆ

ปฐวี ก็ไม่รู้เหมือนกัน คงต้องลองดูสักตั้งจริงๆ แล้ว วิไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับ
 ธุรกิจของครอบครัวเลย อยากทำงานถ่ายแฟชันมากกว่า วิไม่ชอบ
 โรงงาน เห็นมาตั้งแต่เด็กๆ ดูแล้วไม่เห็นน่าสนุกตรงไหนเลย

ปานมณี ทำยังไงได้ล่ะ วิเป็นลูกคนโตนี่ ทุกคนก็เลยฝากความหวังไว้กับวิ

ปฐวี ก็จริงนั่นแหละ วิกะว่าจะทำดูสักพัก ถ้าไม่ไหวจริงๆ ก็คงต้องบอกแม่
 ตรงๆ

ปานมณี เดียวก่อนนะวิ ผู้ชายคนนั้นใครนะ เห็นมองดูเราอยู่นานแล้ว

ปฐวี อ้อ อาแท้ล่ะ กรรมการคนหนึ่งของบริษัท ทำงานอยู่กับพ่อมาตั้งแต่
 หนุ่มๆ แล้ว

(เสียงเดินเข้ามาหา)

ปฐวี สวัสดีครับ อาแท้

ปานมณี สวัสดีค่ะ คุณอา

แท้ ฮือ สวัสดี คุณวี แล้วก็คุณ...

ปานมณี พलयค่ะ

แท้ ฮีม คงรู้เรื่องกันแล้วสินะ

ปฐวี ครับ แต่ผมก็ยังไม่รู้รายละเอียดเลยว่า เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นยังไงบ้าง

แท้ เรื่องเมื่อคืนนะหรือ (ถอนหายใจ) เฮ้อ! จริงๆ แล้ว...ก่อนที่จะเกิดเรื่อง
 เกิดราว อา ก็อยู่กับพ่อของคุณนั่นแหละ เราอยู่ดูบัญชีกัน เพราะ
 ค่าใช้จ่ายของบริษัทติดลบมาหลายเดือนแล้ว ก็เลยคิดวางแผนกันว่า
 แก้ไขยังไงดี จนเกือบจะเที่ยงคืน...อาเห็นว่าดีกมากแล้ว ก็เลยขอตัว

กลับ ไม่คิดเลยว่าหลังจากนั้นจะเกิดเรื่องแบบนี้ คิดแล้วก็น่าใจหาย...ไม่
อยากจะทำเลย

ปฐวี ถ้าอย่างนั้น ตอนที่คุณอากาศกลับออกไป ก็ต้องมีคนอื่นอยู่ในตึกด้วยนะสิ
ครับ

แท้ ใช่ แต่น่าแปลกที่ไม่มีใครเห็นเลย แถมกล้องวงจรปิดก็ดันมาเสียพอดี
เลยบันทึกภาพคนร้ายไว้ไม่ได้

ปานมณี แล้วตอนนี้ พอจะรู้อ้างหรือยังคะ ว่าคุณ...เอ๋อ...คุณพ่อไปอยู่ที่ไหน

แท้ ตำรวจเขาก็พยายามตามหา โทรฯ สอบถามตามที่ต่างๆ เช็คนดูทุก
โรงพยาบาล เพื่อจะเจอพ่อของคุณวี แต่ก็ไม่มีวี่แวว ตอนนี้เลยยังไม่รู้ว่า
เป็นตายร้ายดียังไงบ้าง

ปฐวี แล้วเรื่องคนร้ายล่ะครับ

แท้ ตำรวจเรียกสอบปากคำทุกคนที่เกี่ยวข้อง (น้ำเสียงเศร้าลง) โดย
เฉพาะตัวอาเอง ในฐานะที่อยู่กับพ่อของคุณเป็นคนสุดท้าย ตำรวจก็เลย
ตั้งข้อสงสัยว่า อาอาจมีส่วนในการหายไปของพ่อคุณก็ได้

ปฐวี เป็นไปไม่ได้หรอกครับ อาแท้ไม่มีทางเป็นคนทำแน่ๆ

แท้ ช่วงสถานการณ์อึมครึม ยังจับต้นชนปลายไม่ถูก ใครๆ ก็น่าสงสัยไป
ทั้งนั้นแหละ บางทีเราอาจต้องรอดคอย ให้กาลเวลาเป็นเครื่องพิสูจน์
สุดท้าย คนดีคนร้ายก็จะแสดงธาตุแท้ออกมาเองนั่นแหละ

ปฐวี ครับอา ผมจะรอจนกว่าจะถึงวันนั้น

(ดนตรี)

(บรรยายภาคในห้องประชุม เสียงพูดคุยกึ่งมั่ง)

หิรัญย์ เอาล่ะครับ ในเมื่อทุกคนมาพร้อมแล้ว ผมก็ขอเริ่มการประชุมเลยนะ
ครับ ก่อนอื่น ขอแนะนำให้ทุกท่านรู้จักกับคุณปฐวีและคุณวารีย์ ซึ่งจะ
เข้ามาบริหารงานร่วมกับพวกเรา จนกว่าคุณประวิตรจะกลับมา

ปฐวี สวัสดีครับ

วารีย์ สวัสดีครับ

(เสียงพูดคุยดังขึ้นอีกครั้ง ซุบซิบกันพอได้ยิน ก่อนที่จะมีการถกเถียงกันเรื่องนี้)

- ชาย 1 ขอโทษนะครับ คุณปลื้มกับคุณวารีย์ศึกษามาทางด้านไหนเหรอครับ
- วารีย์ (ไม่พอใจ) เรียนจบอะไรมา แล้วมันเกี่ยวยังไงเหรอครับ
- ชาย 1 เกี่ยวสิครับ กิจการน้ำตาลที่เราทำอยู่ ต้องอาศัยทั้งความรู้และประสบการณ์ การที่คุณทั้งสองไม่เคยผ่านงานทางด้านนี้มาเลย ผมว่าคงต้องใช้เวลามากกว่าจะเข้าใจการทำงานของเรา
- หญิง 2 จริงค่ะ เราคงยอมเสี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะตอนนี้ที่ธุรกิจของเรากำลังมีปัญหา ต้องการคนเข้ามาช่วยแก้ไข ไม่อย่างนั้น...อาจถึงขั้นต้องปิดกิจการกันเลย
- ปลื้ม อะไรนะครับ ถึงขนาดต้องปิดกิจการเลยเหรอครับ
- ศักดิ์วุฒ ใช่แล้วละครับ คุณปลื้ม บริษัทเราเป็นหนี้อยู่เกือบ 300 ล้านบาท ถ้าไม่ปิดกิจการก็ต้องลดขนาดลงให้มีสภาพคล่องมากกว่านี้
- วารีย์ อะไรกันเนี่ย ทำไมอยู่ๆ ผมกับพี่ต้องมาเจออะไรแบบนี้ด้วยละ เข้ามาปั๊บก็มีแต่ปัญหา
- หิรัญย์ ก็เพราะพ่อของคุณนั่นแหละ ขยายธุรกิจจนเกินตัว บริษัทก็เลยต้องกู้เงินมามากขนาดนี้
- แท้ พูดแบบนี้ก็ไม่ถูกนะ คุณหิรัญย์
- หิรัญย์ ไม่ถูกยังไงเหรอคุณแท้ ในเมื่อทุกเรื่องในบริษัทขึ้นอยู่กับคุณประวิตรทั้งนั้น
- แท้ ถึงคุณประวิตรจะเป็นประธานบริษัทก็จริง แต่การตัดสินใจทุกอย่างก็ขึ้นอยู่กับความเห็นชอบของกรรมการทุกคน เพราะฉะนั้น เมื่อมีอะไรผิดพลาด ก็ควรจะรับด้วยกันและช่วยกันแก้ปัญหา ไม่ใช่มาโทษกันแบบนี้ หรือถ้าจะโทษ...ก็น่าจะโทษตัวพวกคุณเอง คุณหิรัญย์ คุณลิ้มไปแล้วว่าโครงการใหญ่ๆ ทั้งหลายนะ มาจากคุณทั้งนั้น
- หิรัญย์ คุณแท้ นี่คุณจะหาเรื่องผมเหรอ
- แท้ เปล่า ผมแค่พูดความจริงเท่านั้น

ธาดา พอเถอะ เลิกทะเลาะกันได้แล้ว ชั้นฟังอยู่นานแล้ว เวลานี้ไม่ใช่เวลาที่จะมาเถียงกัน แต่จะต้องหันหน้าเข้าหากัน และช่วยกันแก้ปัญหา ถ้าใครคิดว่าไม่เห็นด้วย ว่าเราจะแก้ปัญหาาร่วมกัน ก็ก้าวออกไปจากห้องประชุมนี้ได้เลย

(ทุกคนเงยบกริบ)

ธาดา ในเมื่อไม่มีใครออกไป ชั้นก็ถือว่าทุกคนพร้อมที่จะทำงานร่วมกัน จนกว่าเราจะผ่านวิกฤตนี้ไปได้ ตกลงมั๊ย

(เสียงประตูเปิด และเสียงเดินอย่างเร่งรีบ)

แท้ มีอะไรหะรอ สุพร

สุพร ข้างนอกคะท่าน มีนักข่าวมาเต็มไปหมดเลยคะ ดิฉันบอกให้รอก่อน กำลังประชุมสำคัญกันอยู่ ก็ไม่ยอมฟังกันเลยคะ จะให้ทำยังไงดีคะ

แท้ เธอไปบอกให้นักข่าวรอก่อน เราจะกำลังจะแถลงข่าวเรื่องคุณประวิตรเดี๋ยวนี้แหละ

สุพร ค่ะ

(เสียงเดิน และเปิดประตูออกไป)

ธาดา ถ้าฉันก็หยุดการประชุมไว้แค่นี้ก่อนก็แล้วกัน ขอให้ทุกคนช่วยกันคิดแก้ปัญหา หวังว่าเมื่อพบกันครั้งต่อไป เราคงเห็นทางออกที่ชัดเจนกว่านี้

(เสียงกลุ่มคนจ้อแจ)

สุพร ขอเชิญท่านสื่อมวลชนสอบถามข้อสงสัยได้เลยคะ

นักข่าว 1 คิดว่าการหายตัวไปของคุณประวิตร น่าจะเกิดจากสาเหตุอะไรครับ

แท้ เราก็ยังไม่ทราบเหมือนกัน คงต้องรอกันอีกสักพัก ตอนนี้อยู่กำลังติดตามคดีอย่างเต็มที่แล้วครับ ถ้ามีอะไรคืบหน้า เราจะรีบแถลงทันทีเลยครับ

นักข่าว 2 ในบริษัทมีความขัดแย้งอะไรกันหรือเปล่าครับ

แท้ ก็ปกตินั่นแหละครับ ย่อมมีความคิดเห็นไม่ตรงกันบ้าง แต่ก็เป็นเรื่องของการทำงานเท่านั้น ที่นี้เราทำงานด้วยกันมานาน คงไม่มีใครคิดร้ายต่อกันหรอกครับ

นักข่าว 3 เป็นไปได้มั๊ยว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการจัดฉาก เพราะได้ยินมาว่าบริษัทกำลังมีปัญหาหนี้สิน คุณประวิตรก็เลยจัดฉาก ว่าถูกคนทำร้าย เพื่อที่จะได้แอบหนีไป

วาริ อ้าว คุณนักข่าว ทำไมถามคำถามแบบนี้ล่ะ

นักข่าว 3 ไช้คุณ ผมก็ถามไปตามหน้าที่ ตอบได้ก็ตอบ ตอบไม่ได้ก็ไม่ต้องตอบ อีกรูปอย่าง...ผมไม่ได้ถามคุณสักหน่อย

วาริ ไช้เว้ย

แท้ ใจเย็นก่อนคุณว้า คำถามนี้อาตตอบเอง ที่คุณถามว่าคุณประวิตรตั้งใจหนีไปหรือเปล่า ผมว่าไม่น่าจะเป็นไปได้หรอกครับ ผมรู้จักคุณประวิตรมาสามสิบปี ไม่เคยได้ยินคุณประวิตรบ่นท้อแท้เลยสักครั้ง กว่าจะมาถึงวันนี้ เราเจอปัญหาหนักๆ กันมาตลอด แต่เราก็ค่อยๆ ช่วยกันแก้ปัญหาจนผ่านพ้นไปได้ทุกครั้ง คุณประวิตรเป็นคนสู้ชีวิต ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ หรือเคยคิดหนีปัญหาเลยครับ

จบตอนที่ 1

ตำนานหอสมุด

บทละครวิทยุเรื่อง “บุญที่ปลูก” (15 ตอนจบ)
 บทประพันธ์และบทวิทยุ โดย คม-ขาวทอง
 เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในหลวง ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

แก้วความคิด

ละครสร้างสรรคชีวิตชุด “บูชาพ่อด้วยการพอ”

พ่อแม่เปรียบได้กับผืนแผ่นดินอันยิ่งใหญ่ การมีลูกเสมือนได้ปลูกต้นบุญลงประดับกับแผ่นดิน ต้นบุญที่ปลูกจะเจริญเติบโตท่ามกลางมลพิษได้อย่างไร เจ้าบุญปลูกจะกลายเป็นอื่นไปหรือไม่ แล้วเราจะเยียวยาได้ด้วยสิ่งใด

เรื่องย่อ

“นิง” เป็นหมอนวด(จับเส้นนวดแผนไทย) พยายามนำพากรอบครัวไปในทางสมถะอยู่อย่างพอเพียง พอใจตามสภาพ เขาขยันหาเงินมาจุนเจือครอบครัวให้ลูกและเมียมีปัจจัยพื้นฐานครบ “ดิน” ลูกชายคนเดียวก็ได้เรียนถึงระดับมหาวิทยาลัยกำลังจะจบ

แต่ “กาหลง” ภรรยาหมัดความอดทนต่อการอยู่เจียม เมื่อสบโอกาสก็เลยแหกคอก ตั้งตัวเป็น “เจ็ดต้น” จนดินลูกชายกลายเป็นสุดขยอคนขายแบบดั่งสมใจแม้ว่านิงสามีจะท้วงติง เงินทองและชื่อเสียงที่ถาโถมเข้ามาหาดินอย่างรวดเร็ว ยิ่งทำให้ทั้งแม่ทั้งลูกหิวมากขึ้น อยากได้ อยากมีเพิ่มอีกตลอดเวลา หากจุดจบกันไม่เจอ

ดินใจแตกเปลี่ยนคู่คงเป็นว่าเล่นและไม่ฟังเสียงแม่ แม้ว่ากาหลงจะคอยปกป้องตัวเองจากหญิงสาวที่มุ่งมาดักดวงผลประโยชน์จากตัวเองก็ตาม ดินอยากอยู่อย่างอิสระไว้แม่คอยขบงการเสียแล้ว เขาเรียนไม่จบเสียที

กาหลงเหมือนคนนอกหักจากลูกกลับไปให้นิงปลอบใจ เพราะผิดหวังจากลูกชาย นิงได้ “ต่อ” มาสืบทอดวิชาจับเส้นนวดแผนไทย ทำให้เขามีชีวิตชีวามากขึ้น

นิงคิดรวมตัวกับ “เสงี่ยม” พี่สาวซึ่งเป็นนักร้องเพลงไทยเดิม ได้เปิดบ้านเป็นโรงเพาะมณุษย์ให้ เป็นมณุษย์ เขาให้วิชาชีพนวดไทย เสงี่ยมให้ลีลาเสียงไทยประโลมจิตวิญญาณอย่างไทยๆ ทั้งคู่ต่างค้นพบว่า การสร้างลูกตัวเองให้เลอเลิศโดยไม่สนใจสังคครอบตัวลูกในอนาคต อันตรายมาก สังคมต้องมีสมดุล

“หลุกหลิก” ก็เป็นคนรุ่นใหม่ที่ได้ทั่วไป คือไม่ยอมรับหรือให้เกียรติค่าที่ตัวเอง ไม่ยอมสืบต่อเพลงไทยเดิมจากเสงี่ยม แต่ไขว่คว้าที่จะเป็นนักร้องค่ายเพลงมีชื่อ เพื่อจะได้เป็นขวัญใจวัยรุ่นเหมือนดินลูกของน้ำ หลุกหลิกพยายามติดต่อให้ดินช่วยเรื่องเพลงแต่ดินกลัวจะพาน้องเข้าวงการแล้วแหกเหลวเหมือนผู้หญิงที่ผ่านมือเขา ดินจึงหาทางบายเบี่ยงหลุกหลิกเรื่อยมา

หลุกหลิกแอบรักต่อ แต่เพราะความหัวสูงทะเยอทะยาน จึงทำแก้งไม่สนใจ ดูถูกต่อและแม่ที่ขายข้าวแกงต่างๆ ในขณะที่ความดีของต่อทำให้เสงี่ยมเมตตาเป็นพิเศษ เมื่อมีเวลาว่างต่อเอาเครื่องบันทึกเทปที่หลิกทิ้งแล้วมาคอยบันทึกเสียงร้องเพลงไทยเดิมของเสงี่ยมเสมอ หลุกหลิกหาเรื่องต่อว่าขโมยเครื่องบันทึกเสียงของตัวเองไป

“เชือด” หลงรักหลุกลึกมาก เขาหึงต่อที่เขานอกอกในบ้านหลุกลึกได้ เชือดดักทำร้ายต่อแต่เพราะ
 หนึ่งช่วยไว้ เชือดจึงไม่กล้ากับต่ออีก เชือดพยายามแสดงไมตรีของเขาต่อหลึก แต่ก็โดนดูถูกทำให้เขาผูกใจเจ็บ
 คอยคิดหาโอกาสแก้แค้นหลึกหัวสูง

เชือดมีโอกาสดำบริวารให้ดินซึ่งกลายเป็นคาราเนื้อหอมของวงการไปแล้ว(แต่ยังเรียนไม่จบอยู่ดี) ทำ
 ให้เชือดได้รับรู้ความเป็นไปในวงการ หน้าและหลังฉากของวงการมา

หลึกพยายามติดต่อดินเพื่อทวงสัญญาเรื่องที่ดินจะช่วยให้ตัวเองเข้าวงการนักร้อง ดินปฏิเสธปิดทางไป
 เลยเพื่อตัดปัญหาที่จะตามมา ทำให้หลึกเสียใจมาก เชือดรู้จุดอ่อนนี้เข้า เขาจึงวางแผนสวมรอยแก้แค้นทันที

เสงี่ยมและต่อพยายามรักษาใจให้หลึก ให้หลึกร้องเพลงด้วยความสุขมากกว่าการมีชื่อเสียงเป็นนักร้อง
 ดัง เสงี่ยมชวนลูกสาวร้องเพลงไทยเดิมคู่กับเธอ แต่หลึกผู้มีพรสวรรค์ทางเสียงเพลงกลับปฏิเสธทุกเพลงถ้าเธอ
 ไม่ได้ทำอัลบั้มกับค่ายเพลง เธอก็จะไม่ร้องเพลงอีกต่อไป ต่อคอยเตือนสติหลึกก็ไม่เป็นผล

เชือดถือจังหวะเหมาะ นัดหมายมารับหลึก โดยโกหกว่าดินติดต่อค่ายเทปให้แล้ว หลึกหลงเชื่อไปกับ
 เชือดจึงถูกวางยาดินสงสัยว่าเชือดไปได้เหยื่อหญิงสาวรายใหม่มา เขาจึงสะกดรอยไปหวังสนุกชิงเซ็งกับเชือด
 แต่เมื่อเปิดไฟดูหน้าจึงรู้ว่าเพื่อน้องสาว เขาจึงพาหลึกหนี เชือดไม่ยอมทำร้ายดินจนหมดสติไป เชือดพาหลึก
 หนีหายไป

ที่บ้านทุกคนได้รู้เรื่องเชือดมาหลอกหลึกไป เสงี่ยมล้มป่วยเพราะเสียใจ ในขณะที่ป่วยหนักเสงี่ยม
 ไม่ได้พุ่มพวย เธอขอร้องให้หนึ่งทำโรงเพาะมนุษย์ให้เป็นมนุษย์จนสำเร็จให้ได้ เธอยินดียกบ้านและมรดกที่มีให้
 ทำเรื่องนี้

หลึกหนีจากเชือดมาได้แต่ก็สายไปที่จะช่วยเยียวยาชีวิตแม่ให้กลับคืนมา หลึกเสียใจที่สุด ต่อเตือนสติ
 หลึกให้ร้องเพลงไทยเดิมของแม่ในวันเสาศพ เขาเอาเทปบันทึกเสียงร้องของเสงี่ยมที่เขาบันทึกไว้ทั้งหมดมาให้
 หลึกเลือกฟัง

ได้ฟังเสียงของแม่แล้ว หลึกฟังรู้ว่าใกล้เกลือกินด่าง แม่คือทุกอย่างแม่คือค่ายเทป แม่คือเสียงเพลง
 แม่คือนักร้อง แม่คือความสุขจากการร้องเพลง หลึกหลงทางหลอกตัวเองไปทั้งนั้นที่ผ่านมา หลึกสัญญากับต่อ
 ว่าเวทีแรกที่หลึกจะร้องเพลงไทยเดิมคืองานเสาศพแม่จะไม่ใช่เวทีสุดท้ายแน่นอน เธอจะสืบเพลงของแม่ด้วย
 ความเต็มใจ

หลังงานศพผ่านไป หนึ่งและต่อเดินหน้าเรื่องโรงเพาะมนุษย์ให้เป็นมนุษย์ตามที่เสงี่ยมขอร้องไว้
 หลึกได้ย้ายมาอยู่กับกาหลง ทั้งหมดต่างช่วยกันอย่างแข็งขันเพื่อลี้ภัยไปจากใจ

หนังสือพิมพ์ประโคนข่าวเรื่องความสำเร็จในการนวดรักษาคนไข้ผลงานของหนึ่งและต่อ ดินอ่านข่าวหัว
 เสียที่พ่อและแม่ทุกคนไม่มีใครเอ่ยชื่อของเขาเลย พักหลังเขามีแต่ข่าวด้านลบ งานการก็หดหาย เขาอยากกู้ชื่อ
 ตัวเองกลับมา ดินกลับไปทวงหาสิทธิที่เขาจะได้จากสิ่งที่พ่อแม่สร้างไว้

ดินไม่ได้รับความร่วมมือที่จะจัดการใดใดเลยเพื่อประหารสัมพันธ์ว่าเขาเป็นทายาทของหนึ่งหมอบจับเส้น
 มือเทวดา ต่อต่างหากที่ได้รับการเชิดชู หลึกก็เป็นพวกของต่อไปแล้ว ต่อเด็กเมื่อวานขึ้นดูจะเป็นความหวังให้
 ทุกคน

ดินต่อว่ากาหลงที่ทำให้ชีวิตเขาล้มเหลวได้ถึงขนาดเทียบชั้นกับต่อก็ไม่ได้

ในที่สุดนี้ต้องจับเข้าคุยกับคณบดีประสาพอลูก นิ่งขอให้ลูกทบทวนเรื่องทั้งหมดที่ผ่านมา ถ้ามีร้อย
ปัญหา ก็ขอให้แก้ทีละเปลาะ อย่ามองปัญหาที่ร้อยพร้อมกันจนเครียดทำอะไรไม่ได้ คิดอะไรไม่ออก
สุดท้ายเลยให้ถามตัวตัวเองว่าทั้งหมดที่ผ่านเข้ามาในชีวิต พอแล้วหรือยังไม่พอ
คืนตั้งใจว่าจะบุกตะลุยกินเพราะยังหิวไม่หยุดต่อไป
หรือว่าจะหยุดกินเพื่อจะได้ย่อยกันเสียที
เพราะรู้สึกแล้วว่าทุกสิ่งทุกอย่างที่กินมา อิ่ม "เพียงพอ" แล้วจริงๆ

ตัวละคร
“บุญที่ปลูก”

1. **นิง** หมอจับเส้นนวดไทย และรับจ้างซ่อมแซมเล็กน้อยในบ้าน วัย45-50 เป็นคนสมถะรู้จักพอ เคารพตัวเอง ช่างคิด ขยันขันแข็ง
แสดงโดย **คุณเอกลักษณ์ อลงกรณ์**
2. **กาหลง** แม่บ้านที่ไม่พอใจในสภาพของครอบครัวตัวเองจนเก็บกด อยากได้อะไรก็มีสูง มักใช้อารมณ์เหนือเหตุผล รักลูกชายคนเดียวมากเกินไป จนทำให้เป็นคนเห็นแก่ตัวเพื่อลูก วัย40-45 ชอบความหรูหราฉาบฉวย
แสดงโดย **คุณจิรภา ปัญจศิลป์**
3. **ดิน** ลูกชายของนิงและกาหลง ที่มีส่วนผสมของทั้งคู่อยู่ แต่หนักไปทางแม่ วัย20-23 ขาวสูงหน้าตาดีระดับยอดนายแบบ เป็นคนเจ้าชู้ ไม่รู้จักพอสำหรับเรื่องผู้หญิง เพราะถือว่าตัวมีรูปสมบัติ ชอบความฟุ้งเฟ้อ
แสดงโดย **คุณภาณุ เนียมสมบูรณ์**
4. **เสงี่ยม** พี่สาวนิงวัย 50-55 ม่าย ร้องเพลงไทยเดิมได้ดีมาก(เป็นอาชีพ)เป็นคนสมถะ เข้าใจโลก แต่ไม่สามารถนำลูกสาวสุดท้องได้
แสดงโดย **คุณสุมาลี ชาญภูมิตล**
5. **หลุกหลิก** ลูกสาวสุดท้องของเสงี่ยมวัย16-18 ชอบความฟุ้งเฟ้อเห่อแพ้งค์ ชอบอวดดี มั่นใจตัวเองสูง ถูกคนจน ถูกตัวเองไม่ยอมหัดร้องเพลงไทย แต่ใฝ่ฝันอยากเป็นนักร้องนักแต่งเพลงวัยรุ่นนิยม มีพรสวรรค์ทางด้านร้องเพลงเหมือนแม่ แต่เป็นแนวสมัยใหม่ แอบรัก “ต่อ”แต่ปากแข็งเพราะหัวสูงในขณะที่ต่อจน จึงคอยแกล้งหรือต่อแหย่ให้เขาสนใจเสมอ
แสดงโดย **คุณเอมมี กลิ่นประทุม**
6. **ต่อ** ลูกชายตี๋วัย 16-18 มีความคิด คิดถึงพ่อและครอบครัวสมบูรณ์แบบตลอดมา ชอบในการจับเส้นและนวดรักษาคน พื้นฐานเป็นคนจิตใจดี ใฝ่ดี
แสดงโดย **คุณสุพจน์ จันทร์เจริญ**
7. **ตี๋** แม่ของต่อ ม่ายวัย38 ปากตลาด ชอบเล่นหวย มีอาชีพทำข้าวแกงขายตอนเย็น ระบบเหตุและผล ล้มเหลว เพราะไม่มีผู้นำชีวิตที่ดีพอ งดอย่างชาวบ้านไม่มีการศึกษา
แสดงโดย **คุณจรัสกร ทิพย์ศรี**
8. **เชือด** วัยรุ่นร้ายวัย 20-23 รุ่นเดียวกับดิน ถือนิดบักกว่าดินมาก หลงรักหลุกหลิก นักเลงหัวไม้ ชอบขับมอเตอร์ไซค์อวดศักดิ์ลา ชอบใช้กำลังตัดสินปัญหา เป็นคนหัวท้าว
แสดงโดย **คุณเขวง บัวอ่อน**
9. **ลิ่ว** ลูกน้องของเชือดวัย20-23 ตลก เป็นฝ่ายรับอารมณ์เชือด แต่บางครั้งก็เสียสติเชือดด้วย
แสดงโดย **คุณชูศักดิ์ สุธีธรรม**

10.แหวน เป็นผู้เอาสุโสหุญงของหมุ่บ้านวัย70-80 เป็นคนเก่าแก่ ชอบขนาด ชอบเพลงไทย ชอบส่งเสริมเด็กดี
อย่างต่อ เป็นคนแก่ที่วางตัวน่านับถือ มีความสุขกับชีวิตบั้นปลายและการให้
แสดงโดย คุณมณีวรรณ เรือนทอง

.....

สำนักหอสมุด

บทละครวิทยุ “บุญที่ปลูก” (14 ตอนจบ)
บทประพันธ์และบทวิทยุ โดย กม ขาวทอง
เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในหลวง ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

ตอนที่ 1

เพลงประจำเรื่อง

ไต่เค็ด

พ่อแม่เปรียบได้กับพื้นแผ่นดินอันยิ่งใหญ่ การมีลูกเสมือนได้ปลูกต้นบุญลงประดับกับแผ่นดิน ต้นบุญที่ปลูกจะเจริญ

เติบโตท่ามกลางมลพิษได้อย่างไร เจ้าบุญปลูกจะกลายพันธุ์เป็นอื่นไปหรือไม่ แล้วเราจะเยียวยาได้ด้วยสิ่งใด

ขอเชิญท่านติดตามรับฟัง และหาคำตอบได้จากละครสร้างสรรค์ชีวิตชุด “บูชาพ่อด้วยการพอ” เรื่อง “บุญที่ปลูก”

ได้แล้วบัดนี้...

เพลงประจำเรื่อง

เสียงกดโทรศัพท์มือถืออย่างวุ่นๆ ไม่ได้ตั้งใจ

กาหลง (บ่น)เบอร์ถูกเสียนี่ เขียนมาอย่างกะไม่เต็มใจ ลายมือยังกะมด อึ้งคิดแล้ว สวัสดิ์ สวัสดิ์กะ คุณที่

อำนาจกะดิ้นกาหลง กะ....คือขอโทษด้วยนะกะ คือกาหลงนี่กะเป็นเพื่อน เพื่อนสนิทของ

เพื่อนสนิทคุณที่อีกทีกะ ก็เลขได้เบอร์โทรส่วนตัวคุณ พี่มานี่ไงกะ...คือจริงๆแล้วกาหลงได้ยินเรื่องที่

ทำอะไรก็สำเร็จดงามทุกงานมานานแล้วกะ บอกตรงๆนะกะชื่นชมใน ตัวคุณพี่มีมากกะ...

นึ่ง (เรียกลูกเบาๆ) ดิ้น ดิ้น ..ลูก

กาหลง (ดู นึ่ง)จู้..พี่นึ่งๆ เบาทน่อย..กำลังพูดโทรศัพท์ โน่น ไปพูดทางโน้น..

นึ่ง ดิ้นลูก ดิ้นมาทางนี้..แม่เขามีอะไรจะขายหรือ พ่อเห็นโทรหาคนโน้นคนนี้ คุยได้ไม่รู้จักเห็นดจ

นึ่ง ดิ้น ลูก

นึ่ง แกก็ถอดหูฟัง หยดฟังเพลงแล้วช่วยฟังพ่อพูดก่อนสิ สะพ่อ สะพ่ออยู่ได้แล้วจะรู้เรื่องเมื่อไหร่ละ..

ถอดหูฟังก่อน

นึ่ง ดิ้น โธ่พ่อ..เฮ้อ ถอดแล้ว ผมกำลังทำงานอยู่นะ

นึ่ง งานอะไรของแก ฟังเพลงแล้วทำทำขี้ก๊ก ขี้ก๊ก วันหยุด ช่วยพ่อดูบ้านหน่อยเถอะลูก เดี่ยวจะมีคนมา

นึ่ง นวด

นึ่ง ดิ้น แต่ว่า...ผมต้องจำจังหวะเพลงนี้ให้แม่นๆ (เสียงเพลงที่ดิ้นฟังดัง) นึ่ง!งพ่อ..

นึ่ง กาหลง (ตะโกนมา) จู้ จู้ จู้ อะอะอะไรกันนะพ่อลูก กำลังพูดโทรศัพท์เรื่องสำคัญอยู่ไม่เห็นหรือ

นึ่ง กำลังสอนลูกให้ช่วยทำงานบ้านบ้าง

ดิน แม่..ดินกำลังซ้อมเพลงอยู่นะ พ่อก็จะให้ทำงานกุลี

กาหลง นี่ ดานิ่ง อ่ามายุ่งกับลูกฉัน จะไปไหนก็ไป(พูดโทรศัพท์ต่อ ทำเสียงสวย)เอื้อขอโทษค่ะ ต่อเรื่องของเรายกนะค่ะคุณพี่

หลงไม่ได้โทรมาเพราะมีเรื่องรบกวนใจอะไรคุณพี่หรือคะ เพียงแต่ว่าลูกชายหลงสิคะ เขาเป็นวัยรุ่นที่มีความฝัน

ส่งเสริมมาก ลูกดินของหลงจะเข้าประกวดหนุ่มหล่อแห่งทศวรรษ มันเป็นโอกาสของเด็กรุ่นใหม่ หลงอยากขอเรื่องให้

คุณพี่ ลูกน้องของคุณพี่ ช่วยโทรไปโหวตให้ลูกชายของหลงด้วยนะค่ะ...คือลูกชายชื่อดินเบอร์ห้าห้าห้าค่ะ คุณพี่ช่วยจำ รหัสคือคือไฟว์ไฟว์ไฟว์...เฮ้ดิน อยู่ไหนลูก ดินๆ มากุกับคุณป้าหน่อย..จะได้ช่วยโหวต ให้ลูก..ดินๆ..อยู่ไหน หายไป

ไหนทั้งพ่อทั้งลูก

- เพลง -

ดิน ดินไม่ได้ว่างอยู่ พ่อทำดินเครียดเลย สิวจะเห่อรีเปลาไม่รู้ ดินขอไปล้างหน้าก่อนนะพ่อ

นึ่ง เฮ้ ก็ตั้งแต่เข้ามาพ่อเห็นแกล้างหน้าไปสองรอบแล้วไม่ใช่หรือเจ้าดิน อะไรกันนะเด็กสมัยนี้ เฮ้อ..โอ๊ะแม่มาแล้ว

ไปก่อนละ

กาหลง อ้าวพ่อ พ่อเดี๋ยวก่อนอย่าเพิ่งไป หยิบกระดาษกับปากกาตรงนั้นให้แม่ที เร็วๆเข้าสิ ชักช้าเป็นตาแก่ไปได้อี้อ่า

นึ่ง เฮ้อๆ นี่ จ้า แม่คุณเอาไป เห็นคุณฟังรู้จักเขาไปเสียหมด ตามจริงๆเพราะตามไม่ทันแม่ หนนี้แม่จะขายอะไร

พ่อไม่เห็นว่าจะขายนสินค้าอะไรเข้าบ้านมาเลย

กาหลง ขายลูกกินละมั้งพ่อ อ่ามาเข้าชื้อน้ำ โน่นขายแหวนให้ใครประคองมาโน่นแล้ว อ้อเจ้าต่อลูกบ้านข้าวแกงนะเอง

ไปเลย พ่อจัดแจง(กระซิบ)นวดแล้วรับเงินแกด้วย ห้ามลดราคาแม่แต่บาทเดียว(กดโทรศัพท์)

นึ่ง แม่ละก็ ขายแหวนแกคนเก่าคนแก่หมู่บ้านเรา จะไปเคี้ยวอะไรกะแกนะ

กาหลง ไม่ได้ มันเสียระบบ เดี่ยวจะเคยตัว นอกจากว่าความเป็นคนเก่าคนแก่ของยายแหวนจะช่วยให้ฉันมีทองใส่เต็มตัว หรือ ว่ามีรถเก๋งคันใหญ่ขับไป..ไปรับลูกค้า (เป็นเสียงสวยพูดโทรศัพท์) สวัสดิ์ค่ะ คุณแจ่มจันทร์นะค่ะ ดินน้ากาหลงค่ะ

คิดถึงคุณมากมาก.....

- เพลง -

นึ่ง ไหว้พระเดอะนะเจ้าต่อ เออ ดิจ ช่วยคนเฒ่าคนแก่..ระวังๆ แม่แหวน..เอ้านั่งๆ พักก่อน

แหวน เจ้าต่อมันเป็นเด็กมีน้ำใจ โบราณถึงว่าชาตินี้จะดีไม่ต้องทาสีมันก็แดงเองพอนิ่ง

นึ่ง ดิจ เออ แล้ววันนี้ไม่ต้องช่วยแม่เตรียมข้าวเตรียมแกงไว้ขายหรือหรือต่อ

ต่อ ช่วยครับลุง แต่เขานี้ยังไม่ยุ่งมาก ผมก็เลย...

แหวน พ่อหนึ่ง เจ้าต่อเขาอยากจะได้เรียนนวดแผนโบราณอย่างพ่อหนึ่ง..ให้อะไรก็ไม่สู้ให้วิชาทำมาหากิน รับเจ้าต่อเป็น

ลูกศิษย์เรียนนวดสักคนเถอะพ่อ

หนึ่ง อะไรนะ..เจ้าต่อ

ต่อ คือ ผมอยากเรียนวิชานวด อยากเป็นหมอรักษาคคนปวดคนเมื่อยครับลุง อย่างน้อยก็เอาไว้วันใดให้แม่แม่จะได้สบายตัว

แหวน ฉันเห็นว่าเด็กมันมีความตั้งใจ ชั่วชีวิตเห็นคนมาก็มาก ฉันคิดว่ามองคนไม่ผิดหรอกพ่อหนึ่ง ฉันก็เลยพามาหาพ่อ

หนึ่ง แล้วมาเรียนอย่างนี้ ใครจะช่วยแม่ขายข้าวแกงล่ะ ต่อเป็นกำลังช่วยแม่อยู่ไม่ใช่หรือ

ต่อ ครับ แต่เขานี้ผมมีเวลาว่างอยู่ครับ จะยุ่งก็ช่วงบ่ายไปแล้วถึงค่ำๆ

แหวน พ่อหนึ่งจะคิดว่าวิชาเท่าไรหรือยังก็บอกมาเถอะ ฉันจะออกทุนให้เจ้าต่อมันเอง ถึงจะไม่ใช่ว่าดีใจเชื่อแต่ มันพึ่งพาอาศัยกันได้

หนึ่ง ไม่เป็นไรหรอกเรื่องเงินทองป้า เด็กอยากได้วิชา ฉันก็ดีใจ เพราะไม่เคยเห็นเด็กวัยรุ่นคนไหนจะสนใจงานนวดแผน

โบราณ หลานฉันอยากให้มัน มันก็ไม่เอา ชอบจะเป็นนักร้อง เอาอย่างนี้สิ วันพฤหัสบดีวันศุกร์เอ็งก็จัดดอกไม้ใส่พานมา

ไหว้ครูเป็นพิธีเสียหน่อย เท่านั้นละเจ้าต่อ

ต่อ ได้ครับได้

แหวน ต่อเอ๊ยเรามันเกิดมาอาชีพ พ่อแม่ไม่ได้อยู่กับพร้อมหน้าเหมือนคนอื่นเขา ไม่มีโอกาสได้เรียนสูงๆ ก็เอาวิชานวด

โบราณนี่ละนะ อย่างมัวแต่น้อยใจวาสนา เทียวหัวขวิดเกรเดดง ไม่เอาะหลานนะ

ต่อ ครับขาย

หนึ่ง เรียนนวดนี่ละ ตั้งใจให้คืออย่าเหลวไหลละ เป็นวิชาชีพิตติตัวไปจนตายเชื่อต่อเอ๊ย

ต่อ ครับลุง ผมจะตั้งใจเรียนครับ

- เพลง -

เสงี่ยม (ร้องเพลงไทยเดิม-ลาวเจริญศรี)...พระเพื่อนที่ เอ้อเออแพงน้อง เออ...สองสมร เอ็งงามองค์.....

หลิก โอ๊ยพอเถอะแม่ กว่าจจะรู้เรื่องว่าใครเป็นใคร ทำอะไร หลับไปสามชาติแล้ว หลิกไม่เอาด้วยหรือกั๊ด ร้องเนี่ยะ

เสงี่ยม หนูหลิก ค่อยๆ หัดไปนะลูก จะได้เป็นสมบัติติดตัว เสียงลูกคืออยู่แล้ว ขอให้ลูกตั้งใจต่อเพลงกับแม่สักวันละนิดวันละหน่อย

หลิก ไม่ไหวหรืออก แม่จะให้หนูหัดร้องเพลงคนแก่ได้ไง ไม่ใช่หนูสักนิด ไม่มีใครกรี้ดหรืออก

เสงี่ยม เอาเถอะลูก เพื่อต่อไปวันหน้า ลูกอาจจะได้ร้องก็ได้ใครจะไปรู้ ร้องกับแม่ก่อนนะ เอ็งงามองค์ งามทรง...

หลิก แม่แม่ น้านึ่งมานะ หนูจะไปเปิดประตูให้น้าเขานะ

เสงี่ยม ได้โอกาสเลยเชียว

หลิก อ้อแม่ หนูขอเลยไปหาพี่ดินเขานะ ต้องไปให้กำลังใจพี่เขา ไปก่อนนะแม่ (ตะโกน) น้านึ่งๆ..เดิน
ระวังๆนะ

เดี๋ยวจะตกน้ำคล้ำ

- เพลง -

นึ่ง จะรีบไปไหนล่ะหนูหลิก

หลิก น้ารีบไปคุยกับแม่เถอะ อยู่คุยนานๆนะน้า หนูจะไปให้กำลังใจพี่ดินเขาหน่อย

นึ่ง กำลังใจ เอ๊ะ ดินเขาก็คืออยู่นะเขานี้ ไม่ได้เจ็บได้ป่วยอะไร

หลิก น้าไม่รู้หรือว่าพี่ดินนะสาวๆกรี๊ดมากเลย ที่พี่เขาประกวดนายแบบครั้งนี้

นึ่ง ประกวดนายแบบ งง ไม่เห็นรู้เรื่องเลย..ไอ้ดินเนี่ยะระอะจะไปประกวดเดินแบบ

หลิก ไซ้ น้าไม่รู้หรือ.. หนูกับเพื่อนๆจะรวมตัวกัน กดไปโหวตให้พี่ดินคนเดียวเลยล้วนๆ

นึ่ง มันไม่ได้มีสาระอะไรเลยประก่องประกวดเนี่ยหนูหลิก หนูกับเพื่อนเอาเวลาไปดูหนังสือเรียนดีกว่า

หลาน

หลิก พอๆ เลยน้า นึ่ง แม่บ่นคนเดียวหนูก็เบื่อกันแล้ว น้ารีบไปคุยกับแม่เถอะ หนูไปคุยกับพี่ดิน
ดีกว่า

- เพลง -

ดิน ว่าไง หลุหลิกตัวดี ไปไหนมา..แล้วไงมาถึงก็มาขึ้นจ้องหน้า

หลิก พี่ใช้โฟมหรือใช้ครีมอะไรนะ ทำไมหน้าพี่ดินแดงแดง

ดิน พูดยังกะหน้าพี่เป็นลูกขี้เน็ง ตั้งตั้ง ตั้งตั้ง

หลิก บอกเขาหน่อยนะ เขาก็อยากหน้าแดงเหมือนกัน คูหิวพี่ดินสิ ผู้หญิงยังอายเลยอะ ผู้ชายอะไร(อย่าง
ชื่นชม)

ดิน แล้วเรื่องโหวตให้พี่วันประกวดนะว่ายังไง รวมตัวกันหรือยังหลุหลิก

หลิก หายห่วง เพื่อนๆเขานะแค่เห็นแค่รูปถ่ายแบบของพี่นะกรี๊ดพี่จะตาย นี่เขายังกันๆเอาไว้ก่อนนะ ถ้า
ขึ้นให้เจตตัวได้ละก็

สงสัยพี่ดิน ถูกทิ้งแหกแน่ๆ

ดิน ขนาดนั้นเชียว เวอร์ป่าวเนี่ย

หลิก เขาพูดจริงๆ เพื่อนเขาคั่งพี่ดินมากมาก พี่ดินสบายใจได้

ดิน ถ้าทุกคนเป็นเหมือนกลุ่มหลุหลิกก็คิสิ ...พี่ไม่อยากเป็นแค่ไม้ประดับ หรือว่าแค่เข้ารอบสุดท้าย

หลิก ไม่มีทาง เขาไม่ยอมคนนึงล่ะ พี่ดินจะต้องได้เป็นสุดยอดนายแบบแห่งศตวรรษแน่นอนมากมาก เขา
มั่นใจมากมาก

กาหลง หลุหลิกพูดดีมากหลานรักของน้า พี่ดินจะต้องได้ที่หนึ่งเท่านั้น ตำแหน่งรองตำแหน่งปลอบขวัญ
เมินเสียเถิดน้าไม่ใส่ใจ

หลิก น้าหลงจะไปไหนนี่ แต่งตัวซะเพียบขนาดนี้

กาหลง จู๊ จู๊ไปบน ไปบน ต้องไปบนเจ้าพ่อเจ้าแม่ให้ช่วยอีกทาง

ดิน ขนาคันนั้นเลขนะแม่ คิดได้ยังไงนี่

กาหลง ไม่ได้หอรอก แม่จะยอมให้ลูกแม่พลาดแม่แต่องศาเดียวก็ไม่ยอม แม่จะต้องส่งเสริมลูกทุกอย่าง ลูกแม่
ต้องเป็นหนึ่งเท่านั้น

หลิก น้ำหลงดิจิงเลข สุขยอดคุณแม่ตัวจริง

กาหลง เจ้าพ่อคุณ ให้ใครได้เห็นหน้าลูกดินของดิฉันแล้ว หรือแค่ได้ยินเสียง ได้ยินชื่อ ต้องรักต้องหลง
อย่าเปลี่ยนอย่าปันใจ

โหวตให้คนเดียว คีค็อกไฟว์ไฟว์ไฟว์...

- เพลง -

นึ่ง ผมก็พึ่งจะรู้จากหลานเมื่อก็เอง ที่เหมี่ยวว่าเจ้าดินประกวคนนายแบบ

เส็งยม อะไรกัน อยู่บ้านเดียวกัน ไม่พูดไม่คุยถามไถ่กันบ้างเลยเธอ

นึ่ง เขาคงไม่อยากบอกผมกัน ทั้งแม่ทั้งลูก คงเห็นว่าผมไม่ชอบ

เส็งยม ขายหลิกจะเอาใจช่วยพี่ชายมาก ตามประสาวัยรุ่นด้วยกัน

นึ่ง หาสาระอะไรไม่ได้เลย ที่เรียนหนังสือทำไมไม่แข่งขันอย่างนี้ ที่เหมี่ยวรู้ไม่เจ้าดินวันๆไม่เป็นอันทำ

อะไร ต้องกระจก

ล้างหน้า ฟังเพลงแล้วออกท่าทางซิกซิกซิกซิก งานการในบ้านไม่ช่วยหยิบจับอะไรเลย

เส็งยม มันคงเป็นเรื่องของสมัยนิยมนึ่งเฮ๊ย ลูกพี่ก็เหมือนกันละ นึ่งหลูกหลิกนะ ให้หัดร้องเพลงไทยเดิมไม่เอา
เลย เขาจะเอา

แต่เพลงของเขานั้นแหละ เราก็ไม่รู้จะปลุกฝังกันยังไง

นึ่ง ฉันทไม่เข้าใจว่าเราไม่ทันโลก หรือว่าเราตกโลกเสียแล้วพี่เหมี่ยว

เส็งยม นั่นสิ เอาละ เอานะ เดี่ยวที่ต้องเตรียมตัวไปงานศพแล้ว ฉันทคงกลับดึก ผาดดูหนูหลิกด้วย

นึ่ง บ้านใกล้แค่นี้ไม่ต้องห่วงหอรอก พี่ยังโชคดียังมีคนเรียกหาอยู่นะ ก็นับว่ายังมีคนฟังเพลงไทยเดิมอยู่

ละ ยังไม่สูญ

เส็งยม ก็ไปร้องให้คนตายกับคนใกล้ตาย เท่านั้นละที่ฟัง คิดไม่ออกว่าจะร้องยังไงให้วัยรุ่นมาสนใจฟังเรา

กันบ้าง ไอ้ทีเพลงเด็กๆ

ละก็ ทั้งทีวีทั้งวิทยุกรอกหูทั้งวันทั้งคืนไม่หยุด

นึ่ง เอาจั๊มยี่พี่เหมี่ยว ฉันทจะซื้อทีวีให้พี่สักช่อง ให้พี่ร้องไทยเดิมทั้งวันทั้งคืนเลยเอามียี่ละ เอามียี่

เส็งยม แกนี่ท่าจะเพี้ยนเพราะลูก คิดการจะซื้อสถานีทีวีเลขนะคุณท่านเศรษฐีใหญ่ ก็ลองสิ แกลองซื้อได้

ฉันทก็ร้องได้เหมือนกัน

นึ่ง ร้องทั้งวันทั้งคืนด้วยนะพี่ ห้ามหยุด

เส็งยม ร้องทั้งวันทั้งคืนไม่มีเบื่อละ

นึ่ง แต่ละวันเพลงห้ามซ้ำกันด้วยนา ต้องมีกฎ

เสี๋ยม โย้จะเข้าได้ยังไแก เพลงฉันทมีอีตะปือ ครูโบราณท่านแต่งไว้เป็นมรดกตั้งพะเรอเกวียน ซื่อมาเลข
สถานีไหนซื่อมา

(ทั้งคู่พากันหัวเราะชอบใจ หยอกเข้าประสาพี่น้องสูงวัย)

เพลงไทยเดิม---เสี๋ยมร้อง คัดเพลงที่สอดคล้องกัน

- เพลง -

เสี๋ยมเกาะประตูห้อง

นึ่ง ดีนๆ พ่อเองลูก เปิดประตูมาคุยกันหน่อยสิลูก

ดีน พ่อมีอะไรหรือปล่าว ดีนต้องพักผ่อนแล้ว

นึ่ง นี่มันยังหัวค่ำอยู่เลย แกจะรีบนอนไปทำไมกัน เปิดประตูมา

ดีน แม่ แม่มาคุยกับพ่อหน่อย ดีนจะนอน

นึ่ง ไอ้ดีน นี่เป็นอะไรไป นี่พ่อเอ็งนะ

กาหลง พ่อเข้าห้องไปเลย ลูกต้องนอนให้พ่อ ห้ามกวน

นึ่ง นี่เพราะไอ้การประกวดบ้างนี่ใช่ไม๊ ทุกอย่างเลยบ้าบอไปหมด

กาหลง อะไรบ้าบอ พ่อกำลังดูลูกสิ่งทีจันกับลูกร่วมมือกันนะ

นึ่ง เหลวไหล ไร้สาระ

กาหลง มีเรื่องอะไรไปคุยกันในห้องเราดีกว่า อย่ามาเสียดังรบกวนลูกอยู่เลย ลูกนอนดิ๊ก เดี่ยวสิวขึ้น..ไปๆ

นึ่ง แต่พ่ออยากคุยกับลูกด้วยนี่นา

กาหลง ไม่จำเป็นหรอก คุยกับฉันก็เหมือนกันละ 'ไปได้แล้ว' ไปสิ

- เพลง -

กาหลง เอ้าว่ามีอะไร

นึ่ง แม่กำลังนำลูกเข้าไปสู่ความฟุ้งเฟ้อ คุณสิพกนี้ลูกทำอะไรมั้ง หยิบโย่งจับจด ห่วงแต่เรื่องความสวย
ความงาม

มันไม่ใช่ เรื่องของลูกผู้ชาย แม่เข้าใจพ่อหน่อยสิ

กาหลง บ่นจบหรือยัง นึกว่าเรื่องอะไร

นึ่ง ไอ้ที่มันประกวดประชันกัน มันก็แข่งกันในเรื่องรูปร่างหน้าตา แม่ตามเขาไป ต่อไปลูกเรานั้นจะทำ
อะไรไม่เป็นเลย

แล้วมันจะไปทามาหากินอะไรได้

กาหลง พ่อพอเถอะ พ่อไม่รู้อะไรพ่อมันคนหัวโบราณ รู้มัยถ้าลูกเราได้เป็นสุขยอดนายแบบ เงินรางวัลของ
รางวัลมันเท่าไร แล้วหลังจากนั้นงานเดินแบบ ถ่ายแบบ โชว์ตัว ร้องเพลง เล่นหนังเล่นละครอีก
มันทำเงินทั้งนั้น

นึ่ง แต่ลูกเรากำลังอยู่ในวัยเรียนนะแม่ พาไปอย่างนี้ประเดี๋ยวก็ใจแตก

กาหลง แตกก็ไม่เห็นเป็นไร ลูกผู้ชายไม่สึกไม่ห่อเหมือนดินสอเขียนคิ้วสักหน่อย

นึ่ง แม่เป็นอะไรไปเนี่ย

กาหลง พ่อไม่ต้องมาเสียงแข็งใส่ จะบอกอะไรให้พ่อจะได้เลิกคร่ำครี ถ้าลูกได้ตำแหน่งไปเดินแบบหนเดียวก็ได้ همینนิ่งแล้ว

ฉันขอลาวันหยุดอะคุณนี่ ไอ้ที่คุณเที่ยวรับจ้างนวดบ้าง เป็นช่างทำโน่นนี่สารพัดรับใช้คนทั้งหมู่บ้านนะ

เดือนๆ นึงเคยได้เงินหมื่นมาให้เมียไม่

นี่ แต่ฉันก็เลี้ยงครอบครัวมาได้ไม่ใช่หรือ เราก็มียบ้าน มีข้าวกินสามมือ แล้วลูกก็ได้เรียน มันน่าจะเพียงพอแล้ว

กาหลง พ่อหรือ ฉันทนหมุนเงินของพี่นี่มานานเท่าอายุลูกแล้ว เมื่อมันมีโอกาสที่ดีกว่า ฉันจะทนไปทำไม รู้มั๊ยฉันอยาก

แต่งตัวสวยๆ ทุกวัน มีเครื่องสำอางน้ำหอมยี่ห้อดีๆ ใช้กะเขา ฉันอยากมีรถเก๋งขับ ฉันไม่อยากซักผ้าเองทำกับข้าวเอง

เข้าใจไม่เข้าคร่าวแล้วหัวหมันหมื่นกลืนเครื่องแกงเครื่องผัด หน้ามันอยู่หน้าเตา นะหรือ พ่อทันที

นี่ พ่อนี่กว่าแม่มีความสุขที่ได้ดูแลบ้าน ทำกับข้าวให้พ่อให้ลูกกินเสียอีก

กาหลง พี่นี่ไม่ได้มาเป็นฉันนี่ อุตส่าห์ให้พี่นี่เป็นผู้นำครอบครัวมานานแล้ว หนนี้ขอฉันกับลูกแสดงฝีมือมันแล้วกัน อย่าไป

วอแวกับลูก ปล่อยลูก ฉันจะจัดการเอง

นี่ มันจะเป็นไปได้ยังไง เจ้าคืนก็ลูกฉันเหมือนกัน

กาหลง หรือว่าพี่นี่อยากอยู่บ้านนี้คนเดียวละ เอาไม่ละ เอามั๊ย ฉันกับเจ้าคืนจะได้ย้ายไปเช่าคอนโดอยู่ข้างนอก ดีเสียอีกจะได้ ไม่ต้องอยู่บ้านเก่าขอมขอเพราะเจ้าของมันไม่มีปัญญาอย่างนี้

นี่ ถึงบ้านจะเก่าแต่เราก็ไม่ต้องเช่าเขาอยู่ไม่ใช่หรือกาหลง

กาหลง ไม่รู้ละ ฉันกับลูกไปแน่ถ้าพี่นี่ยังขัดคอเรื่องประกวดอยู่อย่างนี้

นี่ เฮ้อ ฉันเคยคิดว่ารู้จักแกอย่างดีแล้วนะกาหลง

กาหลง พี่นี่ไม่ได้มีความเข้าใจเกี่ยวกับตัวฉันเลย แม้แต่สักกะตืด โอ๊ยเบ๊อ..ไปอาบน้ำดีกว่า

นี่ อาจจะจริง ฉันเข้าใจไปเองว่ารู้จักแกดี คิดเองว่าแกอึมแล้ว แต่ที่แท้...แกหิวตลอดมา

- เพลง -

คืน (คิด)พ่อกับแม่เจ็บไปแล้ว เฮ้อ ไม่น่าเลย พ่อครับ คืนขอโทษ คืนกับแม่ไม่อยากทำอย่างนี้ แต่พ่อไม่มีวันเข้าใจ

ความฝันของคืนหรือ เธอไว้วันหน้าคืนหาเงินได้เยอะๆแล้วคืนจะไม่ให้พ่อทำอะไรเลย ไม่ต้องไปนวด ไม่ต้องไปรับจ้าง เขาทำโน่นทำนี่ให้เขาจิกหัวใช้ คืนจะให้พ่ออยู่อย่างสบาย พ่ออย่าโกรธคืนกับแม่เลยนะ

- เพลง -

จบตอน 1

บทละครวิทยุเรื่อง “แสงส่องเมือง” (14 ตอนจบ)
บทประพันธ์และบทวิทยุ โดย คม-ขาวทอง
เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในหลวง ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

แก้วความคิด

ละครสร้างสรรค์ชีวิตชุด “บูชาพ่อด้วยการพอ”

ถ้าเปรียบประเทศชาติหรือเมืองเป็นยานพาหนะแล้ว ข้าราชการก็คือผู้ขับเคลื่อนพาเมืองให้ทะยาน
 รุดหน้าไป ประเทศจะเจริญมากน้อยก็ด้วยพลังความมุ่งมั่นของผู้ที่ขับเคลื่อนเมือง

แต่ถ้าเริ่มต้นที่คนขับเมืองดูถูกหน้าที่ของตนเอง ร้องว่าประเทศชาติตอบแทนตัวเองไม่พอเสียแล้ว
 แสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ของเมืองไทยจะเป็นอย่างไร

เรื่องย่อ

“เพียร” กับ “พริ้ว” เป็นคู่สมรสที่เหมาะสมกันมากในวงการการศึกษา แต่พริ้วเป็นคนทะเลาะเย้ยเยาะเยียน
 เพราะยึดถือ “กอบ” เจ้านายเป็นแบบอย่าง เธอหวังจะก้าวหน้าทางอาชีพด้วยการวิ่งเต้น การเข้าเยี่ยมคารวะ
 ผู้ใหญ่เสมอ จนบางครั้งก็ไม่ใช่เป็นอันสอนหนังสือเด็กจนเพียรต้องดิ้นรนหา พริ้วเชื่อกอบมากกว่าจึงยืนยันที่จะ
 ก้าวต่อไปด้าน “บริหารจัดการ” ตามวิธีของเธอ

วันหนึ่งที่พริ้วมาสอนไม่ทัน เริ่ม-เด็กมอหนึ่งเอาแผ่นหนังลามกมาเปิดให้เพื่อนในชั้นดู เพียรพบเข้า
 เสียก่อน จึงได้รู้ว่าต้นตอที่ผลิตสื่อลามกคือพ่อของเริ่มเอง เพียรจึงเรียกผู้ปกครองเริ่มมาพบ พ่อก็อ้างว่าต้องทำ
 มาหากินรับผิดชอบครอบครัว ส่วนแม่เริ่มรังเกียจวิถีการหาเงินของสามี แต่ตัวเองก็ไม่ได้ช่วยทำมาหากิน กลับ
 ฟุ้งเฟ้อกับของนอก ทั้งคู่ทะเลาะกันใหญ่ เพียรจึงต้องให้เริ่มนำพระบรมราโชวาทไปอ่านให้พ่อและแม่ฟัง ทำ
 ให้ทั้งคู่เกิดสำนึกคิดปรับปรุงตัว

พระบรมราโชวาท

“ความฟุ้งเฟ้อทำให้เกิดความไม่พอ คนเราฟุ้งเฟ้อก็ไม่มีทางที่จะหาทรัพย์มาป้อนความฟุ้งเฟ้อได้
 ความฟุ้งเฟ้อเป็นปากที่หิวไม่หยุด เป็นปากที่หิวตลอดเวลา ป้อนเท่าไรก็ไม่พอ หาเท่าไรก็ไม่พอ ฉะนั้น
 จะต้องหาทางป้องกันความฟุ้งเฟ้อ และป้องกันการนำมาป้อนความฟุ้งเฟ้อ ซึ่งก็คือการทุจริต”

เพียรนำเรื่อง “เศรษฐกิจพอเพียง” ที่ในหลวงทรงพระราชทานแนวทางไว้มาปลุกฝังลูกศิษย์ของตัวเอง
 ด้วย เพียรเทียบให้เด็กเข้าใจว่าการพอเพียงเปรียบเสมือนการเดินทางสายกลาง(มัชฌิมาปฏิปทา)ของพระพุทธ
 องค์ เหมือนการขึ้นสายพินที่หย่อน(กามสุขัลลิกานุโยค-การหมกมุ่นอยู่ในกามสุข)เกินไป หรือตึง(อัตตคิลมถา
 นุโยค-การประคบตนให้ลำบากเปล่า)เกินไป จะทำให้เมื่อนำมาคิดแล้วไม่ได้เสียที่ไพบราจะ การไม่พอหรือ
 การเกินพอก็เช่นเดียวกัน

การติดตามกอบไปออกสังคมผู้หลักผู้ใหญ่อยู่เสมอ ทำให้พริ้วเข้าตาต้องใจ “คล่อง” หัวหน้าของกอบ กอบเป็นใจคอยหาเรื่องให้พริ้วไปติดตามคล่องเป็น “เด็กนาย” อยู่เสมอ คล่องอยากได้สิ่งใดทั้งพริ้วทั้งกอบต่าง ช่วยกันจัดหาให้ไม่ขัดใจ ทางโรงเรียนกอบก็จัดการให้ครูอื่นมาช่วยสอนแทนพริ้ว

เพียรพยายามให้ความสนใจกับกลุ่มเด็กหลังห้อง โดยไปครูหลังห้องบ้าง เด็กแอบไปจับกลุ่มสูบบุหรี่ แทนการลงโทษเขาพาเด็กกลุ่มนั้นไปโรงพยาบาลปอดเพื่อเด็กจะได้เห็นพิษภัย โรคอันเกิดจากบุหรี่ เช่นมะเร็งที่ ปอด ภูงลมโป่งพองเป็นต้น เด็กได้เห็นของจริงจึงตกลงใจเลิก ต่อมาก็ทะเลาะแบ่งพรรคแบ่งพวก เพียรก็ทำ โทษด้วยการให้สามัคคีกันขุดทางระบายน้ำเน่า ถ้าไม่ร่วมใจกันงานก็จะไม่เสร็จ เด็กอายุเพื่อนที่ผ่านไปมา เพราะต้องทำงานกับน้ำเน่า เพียรสอนให้เด็กไม่อายที่จะทำความดี ความชั่วต่างหากที่น่าละอายที่จะทำ เพียร คิดถึงพระบรมราโชวาทที่ให้คนเกิดก่อนควรนำทางคนเกิดทีหลังเสมอ

พระบรมราโชวาท พระราชทานในโอกาสวันเด็ก ปีพ.ศ.2522

“...โดยนัยนี้ บิดามารดาจึงต้องสอนบุตรธิดา พี่จึงต้องสอนน้อง คนรุ่นใหญ่จึงต้องสอนคนรุ่นเล็ก และเมื่อคนรุ่นเล็กเป็นผู้ใหญ่ขึ้นจึงต้องสอนคนรุ่นต่อไปไปมิให้ขาดสาย ความรู้ ความดี ความเจริญงอกงามทั้งมวลจึงจะแผ่ไพศาลไปได้ไม่มีประมาณ เป็นพื้นฐานของความพัฒนาผาสุกอันยั่งยืนสืบไป”

เพียรทุ่มเทให้กับเด็กนักเรียนของเขามาก เขาร่างโครงการยื่นเสนอขอรับในการที่จะทำให้เด็กๆพัฒนา ความฉลาดพร้อมมีสำนึกของจริยธรรม แต่กอบก็ไม่นำพาโครงการของเพียร ว่าเขาล่าหลัง ผิดกับทางวิชา ของพริ้วที่ได้เครื่องอำนวยความสะดวก วัสดุอุปกรณ์ต่างๆมาช่วยเสริมมากมาย แต่ครูตัวจริงกลับไม่อยู่สอนเด็ก

เพียรไม่หมดความพยายาม เขาคิดกลับหัวกลับหางว่าโครงการต่างๆของเขาไม่จำเป็นต้องเริ่มต้นที่เงิน ที่ทางโรงเรียนสรรมาให้ เขาควรเริ่มที่เด็กก่อน ความฉลาดมาจากภายในของเด็กมากกว่าจากอุปกรณ์ภายนอก ไปกระตุ้น แต่ครูต้องเหนื่อยมากน้อยที่จะดึงความฉลาดของเด็กแต่ละคนออกมาให้ได้ เขาไปปรึกษา “หลวง พ่อแซม” ให้ช่วยเด็กด้วย

เพียรถูกเพิ่งเล็งจากกอบว่าไม่มีเงินแล้วเพียรยังทำโครงการต่างๆได้อย่างไร กอบขู่เขาว่าเขาจะถูก สอบสวนถ้าเขาดันทุรังต่อไป

เพียรเหนื่อยใจที่ทำดีแล้วไม่ได้ดี แต่เมื่อได้พูดคุยกับหลวงพ่อแซม ที่วัดก็ทำให้เขามีกำลังใจขึ้น ท่าน ให้ความคิดว่าเมื่อคิดจะเป็นต้นไม้อายุที่จะมีผลดอกใบดกอุดมเลี้ยงผู้คน ก็ต้องทนให้ได้กับพายุกรรโชก น้ำท่วม หรือศัตรูพืช และไม้อายุต้องหยั่งรากให้ลึกอย่าทำรากตัวเองให้เน่า ทำดีต้องมีความแน่วแน่มั่นคงอย่าง มาก เพียรจึงยินดีเห็นอกกับโครงการของเขาเพื่อเด็กๆต่อไป

พริ้วเห็นโครงการของสามเป็นเรื่องที่ดีจึงคิดเอาไปขอให้คล่องเซ็นอนุมัติงบประมาณ

คล่องอวดศักยภาพของเขากับพริ้วในการไม่อนุมัติโครงการของฝ่ายตรงข้าม หรือคนที่คล่องไม่ชอบใจ แม้ว่าโครงการนั้นจะดีเลิศเพียงใด หรือว่าทำได้ผลมาสมัยหนึ่งแล้ว เขาก็ไม่สนใจสานต่อให้เป็นความสำเร็จ ผลงานของศัตรูเขา คล่องมีนโยบายส่งเสริมพวกพ้อง หรือเฉพาะกับคนที่จงรักภักดีกับเขาเท่านั้น ซึ่งคล่อง มั่นใจว่ามีพริ้วเป็นหนึ่งในจำนวนนั้นแน่นอน

กอบเห็นว่าพริ้วกำลังเอาโครงการของสามออกมาเสนอคล่องในขณะที่เขาอารมณ์ดี กอบรีบให้พริ้วทิ้ง โครงการของสามไปเสีย การทำแบบนั้นจะเป็นการแสดงออกอย่างชัดเจนว่าพริ้วรักสามิ คล่องจะรู้สึกอย่างไร

กอบสอนให้พี่ว์รอบคอบในเรื่องอ่อนไหวต่อความรู้สึกอย่างนี้ถ้ายังไม่อยากตกกระป๋อง เพราะถ้าคล่องเล็กเรียกพี่ว์มาเป็นเด็กติดตามนาย พี่ว์ต้องกลับไปสอนหนังสือเหมือนเดิม พี่ว์ยอมรับได้หรือไม่ายเพื่อนครูหรือ ถ้าฉลาดอย่าทำอย่างนี้อีก จะเสนอโครงการอะไรต้องผ่านกอบก่อนทุกเรื่อง ตัวเองอาบน้ำร้อนมาก่อนพี่ว์

พี่ว์จำต้องเอาโครงการ “ฉลาดคู่จริยธรรม” ซุกหลบไว้ที่ซอกโต๊ะไม่ให้คล่องเห็น ในขณะที่กอบกลับนำเอาโครงการ “จริยธรรมเรีงร่นำพาเยาวชน” ของตัวเองซึ่งคัดแปลงไปจากความคิดสร้างสรรค์ของเพียร เสนอคล่องเข้าไปแทน

กอบแกล้งสนองสนใจวิธีการทำโครงการของเพียรโดยไม่อาศัยงบประมาณราชการ จึงได้รู้ว่าทางหนึ่งคือขอความอนุเคราะห์จากวัดจากพระ กอบขออนุญาตพระเครื่องจากหลวงพ่อแจ่มเพราะรู้ว่าคล่องชอบ และสัญญาว่าจะเอาเงินหรือผ้าป่าสามัคคีมาทอดที่วัด กอบเห็นผลประโยชน์ที่จะดึงหลวงพ่อแจ่มเข้าเป็นพวก

เมื่อเป็นเด็กติดตาม “คล่อง” ซึ่งมีฝ่ายตรงข้าม ทำให้พี่ว์ต้องเป็นปรปักษ์กับฝ่ายตรงข้ามของคล่องโดยอัตโนมัติ พี่ว์เริ่มวางอำนาจแม้กับเพื่อนครูที่นับถือชอบพอมาก่อน กอบถือหางพี่ว์เต็มที่

พี่ว์ขยายผลด้วยการชักนำเพียรให้เกลียดฝ่ายตรงข้ามด้วย เขาไม่ทันได้คิดผลเชื่อไปบ้างทำให้มีผลกระทบถึงโครงการฉลาดคู่จริยธรรมของเพียร เพราะครูอื่นๆให้ความร่วมมือน้อยลง เขาเห็นว่าโครงการนี้ไปไม่รอดแน่ถ้ายังเป็นอย่างนี้ เขาจึงพยายามสืบหาสาเหตุที่แท้จริง เพียรกลับได้ยินเรื่องแสดงหูว่าโดนเมียสวมเขาแล้วยังโง่งมโขงอยู่ได้

เพียรได้พบพี่ว์ติดตามคล่องอย่างใกล้ชิดวันหนึ่ง พี่ว์ลुकี้ลुकนเพราะไม่ได้ตั้งตัวมาก่อน เธอพยายามหลบสามเีจนเพิ่มงานของคล่องที่หอบอยู่ร่วงลงพื้น เพียรเข้าไปช่วยภรรยาเก็บเพิ่มพวกนั้น กอบได้แต่ภาวนาให้ผิวเมียแยกกันไปเสียที แต่คล่องก็ก้าวเข้ามาเห็นความใกล้ชิดของสามีภรรยากับตา

โครงการจริยธรรมเรีงร่นำพาเยาวชนของกอบผ่านการอนุมัติ กอบได้บริหารจัดการงบประมาณมากมายจากการนี้ กอบจัดทำบุญผ้าป่าสามัคคี แต่เพราะความริ้วรานที่ได้สร้างกันจนเป็นค่านิยมในหมู่เพื่อนครูด้วยกัน จึงมีแต่พรรคพวกเดียวกันมาร่วมทำบุญ เพียรรู้สึกว่าเขาถูกกอบขโมยความคิด เขาโกรธกอบมากและเล็กนับถือกันไปเลย เขาอยากแก้แค้นกอบ

เพียรสับสนไปหมกระหว่างความผิดชอบชั่วดี หลวงพ่อแจ่มเตือนสติเขาเรื่องทำดีให้มีความมั่นคง อย่าเป็นคันไม้ใหญ่ที่รากเน่าเอง ถ้าครูสับสนเด็กนักเรียนจะไม่ยิ่งสับสนไปกว่าครูหรือ แล้วต่อไปสังคมอนาคตจะเป็นอย่างไรถ้าเด็กรุ่นนี้โตขึ้นเป็นผู้ใหญ่

ผลประโยชน์ที่กอบได้ไปจากความคิดของเพียรอาจจะเป็นเงินมากสำหรับเพียร จนทำให้คิดแค้น หันหลังให้กับการคิดทำโครงการสร้างสรรค์ต่อไป แต่ว่าเงินก้อนเดียวกันที่กอบได้เป็นเพียงจำนวนน้อยนิดเท่านั้น ถ้าเทียบกับผลประโยชน์ของชาติที่กำลังจะได้จากการทำงานของเพียร แต่ถ้าเขาหยุด นั่นคือทุกอย่างจะหยุด หลวงพ่อบอกให้เขาคิดให้ดี

คล่องพยายามหาโอกาสรวบหัวรวบหางพี่ว์ พี่ว์ไม่ยอม คล่องถามว่าเป็นเพราะเพียรหนุ่มกว่าหล่อกว่าเขาใช้มัย พี่ว์อยากเป็นฝ่ายตรงข้ามของเขาหรือ พี่ว์ก็เห็นบทเรียนของพวกที่ทำให้คล่องโกรธแล้วมิใช่หรือว่าหมดอนาคต นั่งตบยุ่งเล่นกันทั้งนั้น เพราะว่าเขาไม่มีวันที่จะให้อภัย ขอเตือนว่าอย่าทำให้เขาโกรธ

พริ้วขอลากลับ คล่องขู่ว่าถ้าเดินออกไปแล้วจะไม่มีวันได้กลับมาหาเขาอีกนะ ขอให้พริ้วคิดให้ดีๆ จะเดินออกไปหรือก้าวเข้ามาชบอท่าน คล่องให้โอกาสทอง

พริ้วก้าวไปที่โต๊ะทำงานอีกครั้ง ท่ามกลางความกระหึ่มขี้มข้องของคล่อง แต่พริ้วตั้งใจเพียงไปและสิ่งหนึ่งที่เธอได้ชุกเอาไว้เองจากชอกโตะทำงานของคล่อง ตัวอักษรที่หน้าปกอาจจะดูขยับไปบ้าง แต่คำหนึ่งยังอ่านออกว่า “จริยธรรม” โครงการที่เป็นหมันของเพียร แต่มันไม่ใช่เรื่องสูญเปล่า “ความฉลาดคู่จริยธรรม” แล้วพริ้วก็ไหว้ลาคล่อง

เขากล่าวว่า “เธอมั่นใจแล้วนะว่าจะไม่กลับมาหาฉันอีก”

พริ้วก้าวออกมาจากห้องทำงานคล่องเงิบๆ พร้อมประคองโครงการของสามมืออย่างทะนุถนอม พริ้วหันกลับไปมองพริ้วมถามตัวเองเพื่อทบทวนว่า เธอมาทำอะไรอยู่ที่นี่... พริ้วยังได้สติเมื่อพบกับพระบรมราโชวาทบทหนึ่ง

พระบรมราโชวาท ในพิธีพระราชทานปริญญาบัตร ของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 18 ก.ย. 2504

“การดำเนินชีวิตโดยใช้วิชาการอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ จะต้องอาศัยความรู้รอบตัวและหลักศีลธรรมประกอบด้วย ผู้ที่มีความรู้ดีแต่ขาดความยั้งคิด นำความรู้ไปใช้ในทางมิชอบก็เท่ากับเป็นบุคคลที่เป็นภัยแก่สังคมมนุษย์”

“เจิง” หลานสาวกอบพาเพื่อนชายมาจัดห้องนอนของกอบเพื่อขโมยข้าวของมีค่า ครั้งนี้ไม่ใช่ครั้งแรก กอบไม่เข้าใจว่าเธอทำดีกับทุกคน โดยเฉพาะญาติและพวกพ้อง หลานสาวคนนี้ก็อุปการะรักเลี้ยงมาแต่เล็กแต่น้อยเหมือนลูก หวังว่าวันข้างหน้าจะยกทรัพย์สินสมบัติที่เธอฉลาดหามา ให้หลานสาวคนนี้ทั้งหมดอยู่แล้ว

แต่ผลก็เป็นเสียอย่างนี้ โลกไม่ยุติธรรมสำหรับกอบเลย บุญทานเธอก็ทำบอ่ยไป แล้วทำไมต้องเกิดเรื่องอย่างนี้กับเธอด้วย

พริ้วเล่าความจริงทุกเรื่องไม่ได้ปีบั้ง เธอได้แต่ขอโทษเพียรที่ไม่ยอมฟังเขาแต่แรก เพียรหนักแน่นพอที่จะเป็นหลักในยามที่พริ้วประบางอย่างนี้

เขาเพียงขอสัญญาข้อเดียวเท่านั้น พริ้วรับปากทันที เขาบอกให้ฟังสิ่งที่เขาจะขอก่อน เธอบอกว่ารอฟังอยู่

“ถ้าวันหน้าเราเป็นผู้ใหญ่ อย่างท่านคล่องหรือหัวหน้ากอบ สัญญาได้ไหมว่าคุณจะไม่เดินตามรอยแบบนี้”

“ได้สิ ฉันสัญญา” พริ้วตอบอย่างมั่นใจที่สุด และถามต่อ

“ที่โกรธที่เกลียดพวกเขาทำไม ฉันเข้าใจทุกอย่าง คิดแล้วฉันก็ยิ่งโกรธ”

“ที่ว่าพอกันเสียที่สำหรับความโกรธ ความเกลียด อาณาตพยาบาท เราเพียงพอกันเสียที่ ให้มันหมดไปกับรุ่นของเรา สร้างระบบราชการขึ้นมาใหม่ เริ่มต้นด้วยความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจเพื่อนมนุษย์ดีกว่า การโกรธกันไม่ได้ช่วยอะไร แทนที่สังคมจะได้ร่วมมือกันบูรณาการไปในแนวทางเดียวกัน ก็กลับแตกเป็นพวกๆ ร่วมมือทำอะไรก็ไม่สำเร็จ ”

“ฉันหลงทางไปเสียตั้งนาน ฉันจะเริ่มต้นใหม่” พริ้วตั้งใจอย่างนั้นจริงๆ

“อืมเพียงพอกันเสียที่ สำหรับความโกรธ มันไม่ได้ช่วยอะไรให้มันดีขึ้นมาสักเรื่องเดียว” เพียรสรุป

พริ้วถามเพียรบ้างว่าทำไมเพียรถึงไม่หมดกำลังใจงายๆ เขาชวนให้ภรรยาดูพระบรมฉายาลักษณ์ของพระเจ้าอยู่หัว

“คราวใดที่คิดว่าหมดหนทาง หมดกำลังใจ มีดบาดด้านไปหมด พอได้เห็นพระราชกรณียกิจ ก็เหมือนมีแสงเรืองสว่างค่อยๆส่องให้เห็นแนวทาง พระบรมราโชวาทของพระองค์ท่านก็ดี ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงก็ดี หรือโครงการต่างๆของพระองค์ ล้วนแต่มาขับไล่ความมืดบอด มาไขให้เกิดความสว่างขึ้นกลางใจ พระราชดำริที่พระราชทานมาเปรียบเสมือนดังเป็น “แสงส่องเมือง” ให้เราได้พบเห็นหนทางที่จะก้าวหน้าไป เราจะมานั่งรันทดทำอะไรไม่ได้แล้ว

นอกจากพระองค์ท่านจะเป็นพระเจ้าแผ่นดินแล้ว พระองค์ยังเป็นครูของพวกเราด้วย”

พริ้วเห็นด้วยกับเพียรอย่างไม่มีข้อสงสัย

ปัญญาสุทติ กเร เตเต ทินโนวาเท นมามิหัง

ปัญญาสคติยฺ สว่างรุ่งเรือง เป็น “แสงส่องเมือง” สันเกล้าชาวไทย

สำนักหอสมุด

กลุ่มเด็กม.4 แก๊งค์เด็กหลังห้อง

11. **อาวุธ** เป็นหัวโจก บ้านมีฐานะ เสียงแหบๆบ้างก็ดี
แสดงโดย คุณวิทยา อัมภสุวรรณ
12. **ผจญ** เป็นหัวโจกเหมือนกัน ควรมีแนวเสียงตรงข้ามกับอาวุธ
แสดงโดย คุณสุรศักดิ์ แดงเลิศ
13. **เดช** เป็นพวกผสมโรง
แสดงโดย คุณโสภณ ศรีสกุล
14. **ลั่น** เป็นพวกผสมโรง
แสดงโดย คุณศวัสกร นันทะบัน
15. **วังคิด** เป็นเด็กมีปัญหา แม่เล่นไพ่ พ่อดื่มเหล้าจนหมดสภาพ ไขว่หาความรักเลียด “เจิง” จนไม่
เป็นอันเรียน แต่ตอนหลังสำนึกได้ กลับไปให้ครูเพชรช่วย มีบทชีวิตรันทครองให้เยอะ
แสดงโดย คุณสุรศักดิ์ โชติทินวัฒน์
16. **แม่ของวังคิด** หญิงชาวบ้านวัย45 ปากร้าย เป็นคนไม่มีเหตุผล เสียงนางตลาดละครวิทยุ
แสดงโดย คุณเสาวรีย์ อัมภสุวรรณ
17. **เกื้อ** ครูศึลปะวัย40 เพื่อนครูที่เพชรปรับทุกข์ด้วยได้ เป็นมิตรที่ดี
แสดงโดย คุณวิทยา อัมภสุวรรณ

สำนักหอสมุด

บทละครวิทยุ “แสงส่องเมือง” (14 ตอนจบ)

บทประพันธ์และบทวิทยุ โดย กม ขาวทอง

เพื่อร่วมเฉลิมพระเกียรติในหลวง ในวโรกาสที่ทรงครองสิริราชสมบัติครบ 60 ปี

ตอนที่ 1

เพลงประจำเรื่อง

ไต่เค็ด

ถ้าเปรียบประเทศไทยหรือเมืองเป็นยานพาหนะแล้ว ข้าราชกากรก็คือผู้ขับเคลื่อนพาเมืองให้ทะยานรุดหน้าไป ประเทศจะเจริญมากน้อยก็ด้วยพลังความมุ่งมั่นของผู้ที่ขับเคลื่อนเมือง

แต่ถ้าเริ่มต้นที่คนขับเมืองถูกหน้าที่ของตนเอง ร้องว่าประเทศชาติตอบแทนตัวเองไม่พอ เสียแล้วแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ของเมืองไทยจะเป็นอย่างไร

ขอเชิญท่านติดตามรับฟัง และหาคำตอบได้จากละครสร้างสรรค์ชีวิต ชุด “บุชาพ่อด้วยการพอ” เรื่อง “แสงส่องเมือง” ได้แล้วบัดนี้

เพลงประจำเรื่อง

เสียงนักเรียน(หมู่)ปาเจรา จริยา โหนดิ คุณุตตรา นุสาสกา ข้าขอประณตน์อมสัการ บูรพคณาจารย์ ผู้ก่อเกิดประโยชน์ศึกษา ทั้งท่านผู้ประสาทวิชา อบรมจริยาแก่ข้าในกาลปัจจุบัน...(เฟดเบาลง)

เพียร นำชื่นใจนะคุณ สำหรับคนที่เป็นครู คงไม่มีวันไหนยิ่งใหญ่เท่าวันนี้อีกแล้ว คุณว่าไม่ พร็ว พร็ว พร็ว ...คะ

เพียร ผมว่า สำหรับคนเป็นครูอย่างเรา คงไม่มีวันไหนจะยิ่งใหญ่เท่าวันนี้อีกแล้ว

พร็ว วันไหว้ครูที่ไร พร็วก็ได้ยินคุณพูอย่างนี้ทุกทีแหละ

เพียร ก็ผมรู้สึกอย่างนั้นจริงๆ มันน่าปลื้มใจ ผมว่าไม่มีความสัมพันธ์ไหนหรอก ที่งดงามเทียบเท่าความสัมพันธ์ของครูกับลูกศิษย์

พร็ว คุณก็อย่างงี้ ปลื้มอะไรง่าย ๆ

เพียร แล้วคุณไม่ปลื้มหรือหรือ คูสิ พานดอกไม้ เด็ก ๆ เขาพยายามจัดมาเต็มที่หาวิธีใหม่ๆ ให้แปลกตาออกไป คุณคูสิพร็ว

พร็ว กิ่งนี้ๆ ละ เหมือนกับทุกปี ดอกเข็ม ดอกมะเขือ หญ้าแพรก, หญ้าแพรก ดอกมะเขือ ดอกเข็ม วนเวียนอยู่เท่านี้ละ ของครู สมัยไหนแล้ว

เพียร ปีนี้คุณแปลกไปนะ คุณยังต้องการอะไรอีกหรือพร็ว

พร็ว ฉันต้องการความมั่นคง

เพียร ความมั่นคงหรือ

เสียงนักเรียน(หมู่)...ปัญญาให้เกิดแตกฉาน ศึกษาสำเร็จทุกประการ อายุยืนนานอยู่ในศีลธรรมอันดี ให้ได้

เป็นเกียรติเป็นศรี ประโยชน์ทวี แก่ชาติและประเทศไทยเทอญ

เพียร คุณรับราชการเป็นครูอย่างนี้ อะไรทำให้คุณยังรู้สึกว่ามันคงอีกหรือ

พริ้ว พริ้วก็บอกไม่ถูก แต่ว่ารู้สึก

เพียร พริ้ว (พยายามปลอม) คุณ....

พริ้ว เฮ่นนี้ พริ้วมีนัดกับพี่กอบนะคะ คุณกลับบ้านก่อนก็แล้วกัน

เพียร คุณอยากทานอะไรล่ะ ผมจะทำกับข้าวรอนะ

พริ้ว ขอ...

เพียร ผมเดาว่าของโปรดคุณ แกงเลี้ยงกุ้งมะละกอ ได้เลย ผมเลี้ยงเจ้ามะละกอลูกที่ถึงขนาดไว้แล้วละ
เสร็จแน่แกเฮ้ยเฮ่นนี้

พริ้ว พริ้วซั๊กจะเบือ ๆ แล้วล่ะ แกงเลี้ยงมะละกอของคุณนะ

เพียร อ้าว

พริ้ว ไม่ต้องห่วงนะคุณ พริ้วจะหากินข้างนอกไปให้เสร็จ จะได้ไม่เสียเวลาคุณตรวจการบ้านเด็กใจ

เพียร เอาอย่างนั้นจริงหรือ พริ้ว (อ๋อ)

พริ้ว ค่ะคุณ (ไม่ใจอ่อน เพราะมีเป้าหมายอยู่ที่กอบ)

- เพลง -

กอบ ตามสบายนะจ๊ะ น้องพริ้ว คิดว่าเป็นบ้านของพริ้วเองก็แล้วกัน

พริ้ว โอ้โฮ บ้านพี่กอบยังกะวังเนาะ

กอบ (หัวเราะชอบใจ) น้องพริ้วก็พูดกันไป พี่เป็นเพียงผู้หญิงตัวเล็กๆ ที่ต่อสู้มาด้วยตัวเองทุกอย่าง
ไม่มีใครช่วยหาเหมือนกับน้องพริ้วนี้

พริ้ว (ถอนหายใจ) ไม่รู้ว่าชาตินี้พริ้วกับพี่เพียรนะจะมีปัญญามีบ้านกับเขาหรือเปล่า สักครึ่งของพี่

หนู

ก็ยังมีไม่เห็นเลย

กอบ อย่าพึ่งหมดหวังจ๊ะคุณน้อง น้องพริ้วเห็นเครื่องสำอาง หน้าโต๊ะเครื่องแป้งของพี่มัย

พริ้ว เต็มไปหมดเลยคะ (ตื่นตาตื่นใจ) ของดี ๆ มียี่ห้อทั้งนั้นเลย

กอบ พี่จะลองแต่งหน้าให้พริ้วนะน้องนะ รับรองว่าน้องจะกลายเป็นคนใหม่

พริ้ว หนูเกรงใจพี่นะคะ รบกวนพี่เปล่าๆ

กอบ ถ้านับถือกัน อย่าเกรงใจน้อง พี่มั่นใจว่าน้องพริ้วเป็นคนฉลาด รู้ว่าอะไรเป็นอะไร เพียงแต่

ว่า...

พริ้ว เพียงแต่ทำอะไรคะ

กอบ เราพบกันช้าไปหน่อย ถ้าหนูยังไม่แต่งงานหนะ หนะ....

พริ้ว ถ้าพริ้วยังไม่แต่งงาน ทำไมหรือคะพี่กอบ

กอบ ไม่มีอะไรหรอกจ๊ะ คนที่แต่งงานแล้วมักจะไปคล่องตัว จะชวน ไปไหนมาไหนก็ต้องขอแฟนก่อน ต้องกลับไปดูแลครอบครัวบ้างละ ต้องโน่น ต้องนี่ น้าเบื้อ พี่ถึงอยู่ตัวคนเดียวไงละ นึกจะทำอะไรก็ทำ เป็นเจ้านายตัวเอง อิสระที่สุด

- เพลง -

เยาว์ โต้ขึ้นผมอยากเป็นหมอรักษาคนครึ่งครุ
 เพียร คิมมากเยาว์ แล้วครุณละ
 ครุณ ผมอยาก...เป็นนักเขียนครึ่งครุ อยากเห็นผลงานของตัวเองตีพิมพ์ไปทั่วโลก แปลไปทุกภาษาครึ่ง
 เพียร คิมมากครุณ ถ้าครุณจะไม่ชวนเพื่อนคุยในชั้นเรียน เก็บสิ่งที่จะพูดแล้วลงมือเขียนแทน ครุณคิดว่าเธอก็จะเป็นนักเขียนได้
 ครุณ ครึ่งครุ
 เพียร แล้วเธอละเริ่ม
 เริ่ม ผมอยากเก่งคอมพิวเตอร์ครึ่ง อยากออกแบบโปรแกรมใหม่ๆ นะครึ่ง แต่ยังไม่ออกว่าเป็นโปรแกรมอะไรดี
 เพียร เอานะ ค่อยคิดไปเริ่ม ครุณเชื่อว่าถ้าเริ่มมุ่งมั่น แน่วแน่ เริ่มอาจทำให้โลกตื่นตะลึง เพราะโปรแกรมในอนาคตของเริ่มก็ได้ใครจะไปรู้ ครุณเอาใจช่วย
 เริ่ม ผมจะตั้งใจเรียนคอมกับครุฟิวเป็นพิเศษเลยครึ่ง
 เพื่อนนักเรียนหัวเราะ
 เพียร ต้องตั้งใจเป็นพิเศษทุกวิชาถึงจะถูกเริ่ม ทุกคนด้วย อย่าเพิ่งปิดกั้นตัวเองความรู้ทุกวิชาเป็นประโยชน์กับเราทั้งนั้น เฮ้อ ถึงคาพิสุทธิ์แล้ว พอจะบอกให้ฟังได้มัย ว่าโต้ขึ้นพิสุทธิ์อยากเป็นอะไร
 พิสุทธิ์ ผมอยากเป็นโจร
 เพียร อะไรนะ พิสุทธิ์

- เพลง -

เพียร ก่อนอื่นพิสุทธิ์เข้าใจไหมมัยว่าโจรคือ คนไม่ดี คนที่ก่อความเดือดร้อนให้คนอื่น
 พิสุทธิ์ ผมรู้ครึ่ง แต่ทำไมดีแล้วดั่ง ก็เท่ากับคนยอมรับ
 เพียร จริง ๆ แล้ว เธออยากให้คนยอมรับไหมมัยพิสุทธิ์
 พิสุทธิ์ หนังสือพิมพ์ทุกฉบับลงข่าวผมหน้าหนึ่ง ตัวใหญ่ๆ จะได้ดั่ง ๆ
 เพียร คนทำดีก็เป็นข่าวหน้าหนึ่ง พาดหัวตัวโตก็มีนี่
 พิสุทธิ์ แต่พี่ผมบอกว่าหมากัดคนไม่เป็นข่าว แต่ถ้าเมื่อไหร่ คนกัศหมาดนี้แหละจะเป็นข่าว คนสนใจ
 เพียร ก็จริงของพี่เธอพิสุทธิ์ ครุณถามจริงๆ นะ คนฉลาดอย่างพิสุทธิ์ อยากดั่งด้วยการเป็นโจรจริงหรือ

พิสุทธิ์ จริงๆ ครับ พี่ผมจะได้ทำข่าวผม ผมจะได้ดังกว่าพี่
 เพียร พิสุทธิ์ไม่สนใจเลยหรือ ว่าการเป็นโจรของพิสุทธิ์ คือความเดือดร้อนของคนอื่น ความดัง
 ของพิสุทธิ์สร้างจากความทุกข์ของผู้คน
 พิสุทธิ์ ผมไม่สนใจแล้ว ที่ผมทุกข์ไม่เห็นมีใครมาสนใจเลย
 เพียร ไม่จริงหรือพิสุทธิ์
 พิสุทธิ์ จริงๆ ครับครู ทุกคนสนใจแต่พี่ชายผม อะไร อะไรก็ต้องพี่ชายก่อน พี่ชายก่อน ไม่มีใครเห็น
 ผมอยู่ในสายตาเลย
 เพียร เรื่องมันเป็นอย่างนี้เอง ครูคิดว่าครูเข้าใจเธอแล้วละ พิสุทธิ์

- เพลง -

เพียร ผมอยากให้ทางพ่อแม่ได้รู้ว่าพิสุทธิ์แกคิดยังไง ก่อนที่เรื่องเล็กจะกลายเป็นเรื่องใหญ่นะครับ
 พ่อ ผมไม่นึกเลยการเชิดชูพี่ชายแถมบ่อยๆ จะกลับเป็นผลเสีย แกไม่ได้มองพี่ชายเป็นฮีโร่แต่กลับ
 มองเป็นฝ่ายตรงข้ามไปนี่
 แม่ คือเราเพียงแต่ปูทางให้แกตั้งใจเรียนเหมือนพี่ชายแถมกะ แกจะได้มีเป้าหมาย
 เพียร แกคิดว่าในบ้านไม่มีใครให้ความสำคัญกับแกเลย ผิดกับพี่ชาย
 พ่อ เราเห็นจะต้องเปลี่ยนวิธีการใหม่แล้วละแม่ พ่อว่าที่ผ่านมาเราพลาด
 แม่ คงต้องให้ความสำคัญกับแกมากขึ้น คุณครูเห็นด้วยมั๊ยคะ
 เพียร เห็นด้วยครับ ผมว่าถ้าย้ายศูนย์กลางความสนใจให้บทบาทไปอยู่ที่พิสุทธิ์อย่างชัดเจน น่าจะ
 ช่วยได้มาก แกจะได้ไม่รู้สึกว่าเขา
 พ่อ ต้องขอขอบคุณครูมากๆ เชี่ยวครับ ที่เอาใจใส่ลูกของผม
 แม่ ต้องขอโทษแทนลูกชายด้วยนะคะ ที่สร้างปัญหาให้คุณครู
 เพียร ไม่ใช่ปัญหาแล้วละครับ ถ้าคุณพ่อคุณแม่ร่วมมือเข้าใจกันอย่างนี้
 แม่ เราต้องแสดงให้เห็นว่าเรารักแก รักให้พอกับที่แกต้องการ อย่าให้แกเข้าใจผิด จนเกิดเป็น
 ปัญหากับคนอื่นอีกนะพ่อ
 พ่อ ผมละอายคุณครูจริงๆ เลี้ยงลูกยังไงถึงมีความคิดว่าโตขึ้นแล้วอยากเป็นโจร
 เพียร พวกสื่อต่างๆที่ชอบเน้นการนำเสนอข่าวทางลบ ก็มีส่วนมากนะครับ ยังไงคุณพ่อคุณแม่
 ช่วยกันกลั่นกรองหน่อยก็ดีครับ
 แม่ (ถอนหายใจ) ข่าวด้านลบที่ว่า ฝีมือลูกชายคนโตของดิฉันเองละ
 พ่อ คือแกต้องทำตามนโยบายของหัวหน้าครับ หัวหน้าเขาบอกว่าเรื่องดีๆ ไม่เราใจขายไม่ออก
 ถ้าอยากเป็นนักข่าวก็ต้องไปหาข่าวตีรันฟันแทงฆ่าข่มเหงกัน ยิ่งพิสดารวิบัติการก็จะยิ่งมี
 อนาคต
 แม่ เห็นทีว่าเราคงต้องบอกลูกให้พอเสียที ผลเสียไม่ได้ไปไกลกว่าน้องชายแกเลย ชูประเด็นแต่
 เรื่องไม่ดี จนทำให้เด็กๆ เห็นผิดเป็นชอบไปแล้ว พอเถอะพอกันที ให้ลูกหางานที่อื่นทำเถอะ

พ่อ ก่อนที่แกจะถลำลึกไปมากกว่านี้

-เพลง-

เพ็ชร สวัสดิ์นักเรียน วันนี้เป็นวันหนึ่งที่ครูมีความสุขมากในชีวิตที่เป็นครู ครูก็เลยอยากเอาความสุข
นี้มาแบ่งปันให้นักเรียนของครูทุกคน เออ ก่อนเข้าชั้นเรียนนะ ครูวิเคราะห์อะไรบางอย่าง
ได้เรื่องหนึ่ง อยากลองของนักเรียนต้องช่วยครูนะ ก็อย่างนี้ เราเคยสังเกตไม่ว่า คนที่เรียน
หน้าชั้น ใกล้เคียงครูที่สุดเนี่ย มักเป็นนักเรียนดี เรียนเก่ง แต่ยิ่งห่างครูออกไป ห่างออกไป ก็จะมี
เรียนอ่อนลงเรื่อยๆ โดยเฉพาะนักเรียนหลังห้อง อาวุธ ผจญเดช ลั่น ว่ายังไง

ลั่น ไม่มีอะไรจะว่านี่ครับ

เดช เชิญครูสอนตามสบายเลยครับ

ผจญ (หาวเสียงดัง) ครูวิเคราะห์อะไรก็สนุก สนุก (อย่างเบือสุดขีด)

อาวุธ สนุกมั่งมั่ง (พากันหัวเราะในกลุ่มเด็กหลังห้อง 4 คน)

เพ็ชร ครูก็เลยคิดว่า เพื่อให้ยุติธรรม เมื่อนักเรียนหลังห้องได้ ก็สมควรมีครูหลังห้องด้วย
อาวุธ อะไรนี่ครู ครูจะเล่นอะไร

ผจญ ผมว่าครูอยู่ที่เดิมของครูน่าจะดีแล้วละครับ

เพ็ชร เอาละ วันนี้ครูจะสอนอยู่หลังห้องนี้ละ ขอความร่วมมือทุกคน ยกโต๊ะเบาๆไม่ต้องออกแรง
มากนักครับ กลับหลังหันมาหาครู

เดช ไม่เห็นสนุกเลยครู แบบเดิมก็คืออยู่แล้ว

ลั่น นั่นนะซี มีอย่างที่ไหน ครูมาอยู่หลังห้อง

อาวุธ,ผจญ นั่นซี ไม่มีหรอก

เพ็ชร พวกนายยังไม่ทันจะแก่เลย กลัวการเปลี่ยนแปลงแล้วหรือ อาวุธ

อาวุธ ไม่เห็นจะกลัวเลยครู

เพ็ชร ดี แล้วนายละ เดช

เดช ก็....ก็เชิญครูสอนตามสบายครับ

เพ็ชร ผจญ ครูรู้สึกดีนะที่ได้อยู่ใกล้ชิดกับเธอ คิดว่าอีกหน่อย เธอคงปรับตัวเป็นเด็กแถวหน้าได้
ผจญ ครูพูดตลก ตลกดี (เสียงพืดเต็มที)

เพ็ชร ขอบใจ ลั่นละมีอะไรจะแนะนำครูสักนิดไหม ในฐานะที่เป็นเจ้าของพื้นที่หลังห้องแถวนี้มา
ก่อน

ลั่น ไม่มีอะไรจะว่านี่ครับ

เพ็ชร นับเป็นนิมิตรหมายอันดีที่เจ้าที่เปิดทางให้ห็นะ ขอบใจทุกคนที่ให้ความร่วมมือ สร้าง
สภาพแวดล้อมใหม่ๆให้มอสี่ของเราักเรียน

-เพลง-

อาวุธ (ฟันควันบุหรี) อะไรกันนักหนาว่าะ อุดสำห้หลบมานั่งหลังห้องแล้วเชียว

ผจญ มาขอคู่มึง แก่แข็งวะ เกิดมาไม่เคยพบเคยเห็น (ซัดเข้าปอด)
 ลั่น นึกว่าตัวเองเป็นเทวดามั้ง เทอมนี่ภาษาไทยคงได้เกรดสี่หรือหก (พ่นควัน)
 เฉลย เฮ้ย อย่าไปใส่ใจเลยวะ เราเปรมของเราดีกว่า ดูดตามสบายเลยเพื่อน
 เสียงตบประตู่ห้องน้ำ
 เพียร พวกนายสูบบุหรี่กันไซ้ไม้ เปิดประตูเดี๋ยวนี้
 - เพลง -
 ผจญ (เสียงอ่อยๆ)ครูปาพวกเรานั่งแท็กซี่ไปไหนกันแน่
 เพียร เดียวก็รู้
 อารุช (บ่นเบาๆ) ผมไม่เข้าใจครูเลยจริงๆ อะไรของครูนี้
 เพียร ตอนนี้พวกนายยังไม่ต้องเข้าใจครูก็ได้ ยังไม่จำเป็น โขเฟอร์ เดี่ยวเข้าโรงพยาบาลปอด
 ช่างหน้านี้ล่ะ
 เด็กๆ โรงพยาบาลปอด
 - เพลง -
 เสียงคนป่วยถูกลมโป่งพอง ไอทรมาณ หายใจลำบาก หรือมะเร็งที่ปอด
 เพียร คุณแล้วรู้สิก็ยังไม่
 อารุช นึกว่าจะพาไปไหน ให้มาคุณนี่นะเธอ
 ผจญ ก็แค่คนไข้ถูกลมโป่งพอง คนไข้โรคปอด
 ลั่น นั่นสิ ญาติใครหรือเปล่านี่ ญาติเอ็งหรือเปล่านี่ไอ้เฉย
 เฉลย เฮ้ย ไม่มีชะละ
 เพียร ครูไม่ได้พามาพบญาติใคร แต่พามาพบตัวเอง นี่ละอนาคตของพวกนายคูไว้ พวกนาย
 อยากหายใจลำบาก อยากทรมาณอย่างนี้ กลับไปแล้วจะสูมหั่วสูบบุหรี่กันต่อก็คิดเอา
 - เพลง -
 อารุช เฮ้ย ช่วยกันคิดหน่อยสิ ว่า ครูเพียรทำอย่างนี้ทำไม (สับสน)
 ผจญ ทำโทษเรามั้ง เรื่องที่สูบบุหรี่
 เฉลย ทำโทษประสาอะไร แก่ต้องควักค่าแท็กซี่ไปกลับ เพราะขอใช้รถตู้โรงเรียนไม่ได้
 ลั่น นั่นสิ ถ้าคิดจะทำโทษเรา ก็หวิดเอาที่โรงเรียนก็จบไปแล้ว ไม่ต้องนั่งรถแห่ไปมาอย่างนี้
 หรือ
 อารุช แต่ภาพที่โรงพยาบาลปอดมันติดตาจริงๆ
 ลั่น นั่นสิ แค่หายใจก็ทรมาณจะตายอยู่แล้ว
 เฉลย ไม่น่าเชื่อว่ามันจะเกิดจากบุหรี่มวนเล็กๆ
 ผจญ พวกแกเป็นอะไร ไปรู้ตัวหรือเปล่านี่ เรากำลังจะแพ้ครูเพียรนะ
 อารุช ชนะครูเพียรแล้วเราจะได้อะไร พอเถอะ เลิกสูบบุหรี่เหอะวะ ไม่สนุกแล้วพอกันชะที่

ผจญ อะไรรนะ ไอ้ฐ
 ลั่น เลิกก็ดีเหมือนกัน จะได้ไม่ต้อง หลบๆ ซ่อนๆ
 ผจญ ไอ้ลั่น เอ็งด้วยหรือ
 เดช ก็ถ้าสูบ แล้วสูดท้าย ต้องนอน แบบ แบบอย่างที่โรงพยาบาลปอด ก็ไม่ไหวนะ เลิกดีกว่า
 ผจญ
 ผจญ ไอ้เดช เพื่อนทิ่งเพื่อน ไอ้ทุเรศ
 อารุช ไม่ใช่อย่างนั้นหรือ
 ผจญ ไม่ต้องมาพูดเลย กะแกนี้ พวกนายก็ฝ่อเสียแล้ว พวกนายไม่แน่จริงเลยสักคน
 ลั่น ก็ได้ ขอมรับเว้ย เอาจ้ผจญ นายแน่นมาก บุหรี่ที่เหลือพวกเราจะยกให้นายหมดเลย ให้นายสูบ
 ไปเลยคนเดียว
 ผจญ ได้ไงอะ
 เดช อ้าว ก็นายแน่น นายเก่ง ก็รับไปคนเดียวเลยเต็มๆ ยกให้ ไม่ว่ามะเร็งปอด ถุงลมโป่งพอง
 ให้นายหมด

-เพลง-

อารุช เอ้อ พวกเราเอาค่าแท็กซีมาคืนครูครับ
 เพียร เฮ้ย อะไรกัน
 เดช พวกเราสี่คนรวมกัน ครูรับไว้เถอะครับ
 เพียร ครูรับไม่ได้หรือ พวกนายยังไม่มีรายได้อะไร
 ผจญ แต่ ที่ครูพาพวกเราไป ไม่ใช่ผลประโยชน์ของครูเลยสักนิด มันทำให้พวกเรา...คิดได้ตะหาก
 ว่าการสูบบุหรี่มีแต่ผลเสีย
 อารุช พวกเราน่าจะได้การเงิน ค่าแท็กซีทั้งหมด
 เพียร เอน่า อย่าคิดมาก ครูมีความสุขก็พอแล้วที่ได้ทำลงไป
 ผจญ ครูไม่รับเงิน นี่แน่หรือครับ
 เพียร อย่าให้ครูทำอะไรน่าเกลียดน่า
 ผจญ จั๊น พวกเราก็เอาเงินนี้ไปซื้อบุหรี่เหมือนเดิมก็แล้วกัน
 เพียร เฮ้ย พวกนายทำอย่างนั้นได้ไง พอเลยนะ พอเลยพวกนาย
 อารุช ในเมื่อพวกเรายังไม่ได้เสียค่ารถ เราจะไปถึงโรงพยาบาลปอดได้ยังไงครับ เรายังไม่เห็น
 ภาพคนป่วย เพราะพิษภัยบุหรี่เลยนี่
 เพียร ไม่ ไม่ ไม่ ฉันไม่ยอม ฉันรับค่าแท็กซีก็ได้ ขาไปเที่ยวเดียวพอ พวกเธอได้เห็นภาพคนป่วย
 แล้วจากลับเรื่องของเธอ
 เดช อย่างนี้ก็มีด้วย เฮ้อ
 ลั่น ครูนี้ยังงี้ ไม่เข้าใจเลยจริงๆ

อาวธ นั่นสิ อะไรของครูนี่
ผจญ จะรับไปหมดก็ไม่ได้ ทำไมต้องขี้ขี้ก
เพียร เอา เอาละ พวกนายอย่างบ่น ก็เข้าใจยากอย่างนี้ละ ลืมแล้วหรือว่า ฉันเป็นใคร
เดช จะมาไม่ไหนของเขาอีกเนีย ครู
เพียร ก็ฉันไง ครูหลังห้อง ก็เหมือนเด็กหลังห้องนั่นละ เข้าใจยากหน่อย แต่จริงใจที่สุด
อาวธ ครับครู ฉันพวกเราลาครูไปก่อนดีกว่าครับ ขอตังตัวก่อน
เพียร แล้วห้ามเอาค่าเทอมซึ่งากกลับไปซื้อนูหรือละ ฉันไม่ยอมนะจะบอกให้
ผจญ จะมีใครกล้าดองดีกับคุณครูหลังห้องไม่เนีย

-เพลง-

จบตอน 1

สำนักหอสมุด